

DECEMBER
1987*
THOUGHTS
*LETO
36

Avstralija
Moj dom

misli

Slovenija

Moja dežela

Registered
by Australia Post
— Publication
No. VAR 0663

Nekje v Sloveniji (spodnja naslovna slika) občudujejo jaslice, pa tudi v Avstraliji se zbiramo pred jaslicami k polnočnici, seveda brez snega.

+ + +

SAJ ne vem, kdaj se je izteklo leto h koncu. Prejšnji teden, se mi zdi, sem začel novi letnik in delal na januar-februarski številki, zdaj končavam zadnjo, decembrsko...

Naj se ob tej priliki iz srca zahvalim vsem sodelavcem, ki ste mi na en ali drug način — s članki, veselimi in žalostnimi novicami, slikami ter križankami pomagali srečno zaključiti 36. letnik našega mesečnika. Bog Vam povrni, saj revija v izseljenstvu, ko so naše MISLI, Vam ne more nikoli!

Z novim letnikom bom moral naročnino dvigniti za en dolar. Ne gre drugače. Sicer pa tudi sedem dolarjev ni previsoka številka za 352 strani domačega branja na leto. Upam, da bodo dobrotniki daru v Tiskovni sklad ostali, saj brez njih celo še višja naročnina ne bi zadostovala. Tisti, ki se drže strogo le naročnine, bodo pa le primorani primakniti en dolar k svoji obveznosti do lista.

K dvigu naročnine se ne bo strinjala naročnica, ki mi je nedavno pisala, da je "za mesec dni stare novice šest dolarjev kar dosti". Res? Trud ne bo nikoli poplačan in MISLI so končno revija, ne dnevne novice. Stroški za tisk in poštnino pa so že astronomski — le astronomska naročnina bi jih pokrila. Ker to ni mogoče, bom še vedno prosil za dodatni dar, ki dela list še bolj naš. In naš naj tudi ostane!

— Urednik in upravnik

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poštnina v ceni knjig ni vključena, če vam jih moramo poslati po pošti.

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. in II. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. and PART II.) — Izdal Slovenian Research Center of America — Cena I. dela 8.— dol., II. dela pa 9.50 dol.

SLOVENSKO SLOVSTVO — BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) — A. L. Ceferin (ed.) — Cena 11.— dolarjev.

SLOVENSKE NARODNE PESMI — SLOVENIAN FOLK SONGS — A. L. Ceferin (ed.) — Cena knjižice z audio-kaseto vred 6.— dolarjev.

ANGLEŠKO-SLOVENSKI in SLOVENSKO-ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi, žepna izdaja. — Komac - Škerlj — Cena 10 dolarjev.

LJUDJE POD BIČEM — Trilogija izpod peresa Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zares vredna branja. — Cena vsem trem delom skupaj 12.— dolarjev. Trenutno nam je pošla.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. del. — Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh knjig skupaj 40.— dol. (Posamezne knjige: 7.—, 9.— in 28.— dolarjev.) Trenutno nam je pošla.

STALINISTIČNA REVOLUCIJA NA SLOVENSKEM I. del. — Odlična študija razvoja dogodkov 1941 — 1945 v Sloveniji. Spisal Stane Kos, izdala Samozaložba v Rimu. — Cena 13.— dolarjev.

VERIGE LAŽNE SVOBODE — Zanimivo knjigo je napisal misijonar Andrej Prebil CM. — Cena vezani knjigi 13.—, broširani pa 10.— dol.

OBRISI DRUŽBENE PREOSNOVE — Knjiga esejev Dr. Marka Kremzarja (Argentina) o preosnovi družbe. — Cena 10.— dolarjev.

POLITIKA IN DUHOVNİK — Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika Msgr. I. Kunstlja. Cena 2.— dol.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO — Izjave prič o teharških dogodkih v letu 1945 po končani revoluciji. Cena 2.— dolarja.

V ROGU LEŽIMO POBITI — Opisuje Tomaž Kovač, priča pokola tisočev po končani revoluciji leta 1945. — Cena 2.— dolarja.

PRED VRATI PEKLA — Pretresljiv opis življenja v ljubljanskih zaporih — Spisal Franc Sodja CM — Nevezana 8.—, vezana 10.— dolarjev.

NAŠ IN MOJ ČAS — Zbirko študij etničnih in kulturnih vprašanj je napisal dr. Vinko Brumen, Argentina. Cena vezani 13.—, broš. 10.— dol.

VOJNA IN REVOLUCIJA — Roman Franka Bukviča na 708 straneh je izšel v Argentini. — Cena broširani knjigi 15.— dolarjev.

ZEMLJA SEM IN VEČNOST — Pesmi Karla Mauserja. Cena 5.— dol.

MATI, DOMOVINA, BOG — Pesmi Ludvika Ceglarja. Cena 2.— dol.

misli

(THOUGHTS) — Religious and Cultural Monthly in Slovenian Language — Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia — Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) FR. BASIL A. VALENTINE, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A'BECKETT ST. KEW, VIC. 3101 — Tel.: (03) 861 7787 — Poštni naslov: MISLI, P.O. BOX 197, KEW, VIC. 3101 + Naročnina za leto 1985 (Subscription) \$ 6.—; izven Avstralije (Overseas) \$ 12.—; letalsko s posebnim dogovorom. — Naročnina se plačuje vnaprej — Poverjeništvu MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo — Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema — Za članke objavljene s podpisom odgovarja pisec sam + Stava in priprava strani (Typing and lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing, 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3101 — Tel.: (03) 387 8488

VSEBINA:

Slovenskemu kristjanu za božič

— M. Škufca — stran 321

Božični spev — pesem

— Milka Hartman — stran 322

Betlehemska poslanica — K. Glas

— Jože Jurak — stran 323

Ena lučka le še gori . . . — črtica

— Tone Kotar — stran 324

V Viktoriji: nova šola za jezike

— A. L. Ceferin — stran 328

Zanimivo "božično" pismo

— Iz "Dela" — stran 329

Iz središča sv. Rafaela, Sydney

— P. Valerijan — stran 330

Izpod Triglava — stran 332

Molitev v svetem pismu

/Molitev pričakovanja

in upanja/ — P. Tone — stran 334

STENSKI KOLEDAR 'MISLI'

— Prilogo decembrski številki,

šteto za strani 335 do 338, lepo

iztrgaj in obesil!

Iz središča svete Družine,

Adel. — P. Janez — stran 340

Premakljivi svečnik — roman

— Lojze Kozar — stran 341

/Nadaljevanje prihodnje leto!/
Naše nabirke — stran 341

Oktet bratov Pirnat — 30-letnica

— stran 342

Iz središča sv. Cirila in Metoda,

Melbourne — P. Bazilij

— stran 343

Z vseh vetrov — stran 346

Kotiček naših mladih

— stran 348

Križem avstralske Slovenije

— stran 249

Tudi s kislim obrazom

se da smejati . . . — stran 352

Slovenskemu kristjanu za božič

SPET je priplaval božič na svojih stoletnih perutih. Star, dostojanstven, a vendar nov. Vsako leto nov in edinstven. In vsako leto za nas bolj slovenski.

**Slovenski strop izhaja iz kota,
od jaslic, od Betlehema,
od rojstva božjega,
od božiča.**

(Oton Župančič)

Zato je naše počutje ravno za božič najbolj naše. Tedaj zadihamo iz polnosti svoje verske in narodne zavesti. Tedaj postanemo krhki in dobrotni kakor kruh.

Božič! Mir.

Ta naša skrivnostna posest, ki zaupno drhti ob mogočnih odmevih slave. Slava Bogu na višavah! Kako prepričljivo zveni slovenska beseda v tem stavku, kako navdušeno!

Vera je temelj naše omike.

Božič daje temu temelju trdnost.

**Da je meni izslikati slovensko sobo,
da mi je razdeliti slovenski strop
po umetnosti in po narodni volji:
naši sobi središče je kot,
naš strop izvira iz kota,
naše leto iz božiča,
naša družina iz Svete Družine,
naša misel iz Svetega Duha —
tako je hotel naš narod.**

(Oton Župančič)

Tako je hotel naš narod! To je odločil, ker mu beseda mir že od nekdaj toliko pomeni. Skozi vso zgodovino nas žeja po miru. Ta mir smo našli v božični skrivnosti, ob jaslicah, ob tej vsako leto nanovo zaživel podobi iz preteklosti.

Kdor nam odvzame božič, nam vzame mir.

Kdor božič zavrže, zavrže mir. Brez miru pa ni sreče, ni spokojnega sna.

Slovenecu, doma ali kjer koli po svetu, ki ne praznuje božiča, manjka nekaj nenadomestljivega. Slovenec brez božiča

DA BI VAM VSEM
BOŽJE DETECE PRINESLO
OBILICO BOŽIČNEGA MIRU
IN VAS OBDARILO
S SVOJO MILOSTJO
V NOVEM LETU –

želi naročnikom in bralcem,
sodelavcem in dobrotnikom

Uredništvo z upravo MISLI

je hrom. Mračno nebo življenja nenadoma popolnoma potemni, luč repatice ugasne, prazničnega razsvetljenja božične noči ni. In zato tudi ni upanja. Smisel življenja ugaša.

Zato vam kličem, Slovenci, kjer koli ste: Oklenite se božiča! Stopite v krog okoli jaslí in pijte svoj mir z globokimi, hvaležnimi požirki. Potem se boste pomirjeni in pokrepčani prepustili toku časa, da vas ponese v svetle zarje novega leta, v radodarno slovensko prihodnost.

MIROSLAV ŠKUFCA

Maksim
Gaspari:
Naše
jaslice

Božični spev

/Milka Hartman/

V naši hiši je razlit
svete noči topli svit.
Miza belo je pokrita,
polna je dobrot, nakita.

Vse je tiho vsepovsodi,
svečanost božična hodi
vsa zavita v mire vonj.
Brat v samoti – pridi ponj!

Pridi, da ogreješ se
z nami, da nasmeješ se
zvezdam na nebeškem svodu.

Z nami v jaslích Gospodu
vero, upanje pokloniš,
glavo na srce nasloniš,
mu zaupno izpoveš
bol, pomirjen v brata zreš.

Pridi, mizjak spekla bom,
ti prijazno rekla bom:
Dragi brat, od nas ne hodi,
v hiši ljubi gost nam bodi!

Iz nebes so vse dobrote
za bogate, za sirote. –

Slava Bogul zapoje
angeli in na zemljo
mir ljudem natrosijo,
blagoslov izprosijo
vsem, ki bodo dobre volje.
Glej – in svetu bode bolje.

BETLEHEMSKA POSLANICA

LETO za letom praznujemo božič. In vsako leto ista slika, ista podoba: kričeče izložbe po trgovinah, božična drevesca po vrtovih in v sobah, jaslce, obložena miza, medsebojno obdarovanje... Mnogi gredo celo k polnočnici in se raznežijo ob melodijah božičnih pesmi.

Danes ustvarjajo božično razpoloženje poslovni ljudje: oni so si zamislili nakupovanje, obdarovanje, bleščečo reklamo veleblagovnic, jelove igle, hrupno glasbo, ki prihaja s plošč in kaset, vabljive oglase po časopisih. Vse to je božič spremenilo v spako, saj ni drugega kot zloraba Odrešenikovega imena in izrabljanje naših čustev ob spominu na naša najnežnejša leta, ko nam je božič v resnici pomenil nekaj čisto drugega.

Danes dostikrat in za mnoge ni več krščanski božič, ampak naš božič, ki ga obhajamo samim sebi v veselje. Če ga pojmuje tako, ne poznamo njegovega globokega pomena, njegove skrivnosti.

BOŽIČ JE DAR BOŽJE DOBROTE

Pri božiču sploh ne gre za to, kaj mi delamo, ampak kaj je Bog storil. Božiča si, hvala Bogu, nismo sami izmislili, kot smo si izmislili Silvestrovo ali pusta.

Božič je to, kar nam pove prvi stavek v berilu svete noči: "Razodela se je dobrotljivost in ljudomilost Boga, našega Odrešenika." Ta dobrotljivost, ta ljudomilost, ta ljubezen božja ne prihaja iz nas, ampak do nas. Prejeli smo jo. Bog je kot človek prišel na svet, k nam ljudem. Ker je to resnično, obhajamo božič.

In kakšen je ta svet, v katerega je prišel? To je svet, ki mu je takrat vladal cesar Avgust iz Rima, danes pa mu vladajo tri ali štiri velesile. To je svet z nemirno Afriko in okrvavljeno Sveto deželo, svet bogatih in revnih, presitih in lačnih; svet, ki bolj misli na oboroževanje kot pa na mir.

In v ta naš svet je prišel Kristus, prišel tja, kjer so ovčje staje in jaslji, kjer ljudje stradajo in zmrzujejo, kjer živijo grešniki in grešnice, gobavci in izgubljeni sinovi, kjer pravične zasmehujejo, zapirajo in morijo. Kristus ni svojega božanstva razodel tako, da bi se pokazal v svojem veličastju, ampak da bi tudi najbolj zavrnemu postal brat in delil z njim njegovo breme.

Kristus se je rodil, da bi služil ljudem. Služil, ne gospodoval. Služba in predanost je izraz ljubezni, gospodovalnost pa izraz sebičnosti in nasilja. Jezus je postal človek za druge. To sodi k njegovemu poslanstvu, v tem je pomen njegovega učlovečenja, pomen božične skrivnosti.

PRVENSTVO LJUBEZNI

Ljubezen se mora pokazati v pomoči ljudem, je v službi človeka. Le toliko, kolikor smo zaradi vere v učlovečenje božjega Sina drugačni od drugih tako v razmerju do znanca in tujca, prijatelja in sovražnika, vernika in nevernika, bolj odpuščajoči, bolj pripravljeni služiti in pomagati, le toliko bo vera v Kristusovo rojstvo vsestransko prekvasila tudi naše telo in duha.

S Kristusovim prihodom na svet nam je podeljena nova možnost, možnost ljubezni. Zato naj bi nam bili božični dnevi priložnost, da skušamo vse urejevati z ljubeznijo, da storimo nekaj, kar se nam sicer zdi skoraj nemogoče.

Ljudje, ki se ne morejo videti, naj se pogledajo in prijazno ogovorijo; ljudje, ki so med seboj v zameri ali sovraštvu, naj si sežejo v roke. Otroci in starši, med katere je različnost pogledov skopala jarek mrzlot,

naj ta jarek preskočijo in si postanejo znova dobri med seboj. Preskočiti je treba zid, preskočiti samega sebe, biti človek med ljudmi.

Med znanci ali sosedi imamo osamljene ljudi. Dan za dnem, večer za večerom sedijo sami med svojimi štirimi stenami. Božiča se ne vesele; boje se ga, zakaj spomini se ob takem prazniku vračajo bolj živo, so bolj boleči. Zakaj jih ne bi povabili k sebi ali jih obiskali?

Ljudje čakajo na Kristusa, pričakujejo njegovega rojstva, njegove pomoči, njegove ljubezni v nas kristjanah. Božja ljudomilost nas obvezuje k ljubezni do bližnjega. To je zapoved, ki veže nas osebno, ne le za-

stopnike Cerkve, duhovnike, redovnike in redovnice. Vsi, prav vsi smo poklicani, da bi ta nečloveški svet postal bolj človeški, da bi vsakdo izmed nas postal človek med ljudmi.

Božično naročilo angelom nad Betlehemom je prišlo na nas. Angel pomeni poslanec božji. Božji poslanci moramo biti tudi mi, poslanci s svojim življenjem, poslanci božje ljubezni, ki se je učlovečila v Jezusu Kristusu.

Kristus je postal človek, da bi bili sami bolj človeški. Zato naj nam voščilo "Veseli božič!" ne bo samo prazna beseda in puhla fraza, temveč program za življenje: urediti vse z ljubeznijo.

JOŽE JURAK

Ena luč le še gori...

Sodobna
božična
zgodba
iz Slovenije

BIL je sveti večer. Stane je sedel za mizo, slonel nad odprto knjigo in mislil. S prijatelji so se dogovorili, da bodo šli na ta dan in sveti večer nekam daleč v hribe smučat ali karkoli, le da bodo tako ob bobnenju vetra, ostrini mraza in veseli družbi pozabili na to, kar so hoteli pozabiti, a jih je vsako leto vznemirjalo tam nekje v globini duše. Služba in študij, ki ga je še končaval, mu tega božičnega izleta nista dovolila. Preskrbel si je zanimivo knjigo. A tudi zgovorno pisateljevo pripovedovanje o bistroumnem plemiču ga ni pritegnilo.

Bil je sveti večer. Družina, pri kateri je preživel že vrsto let, ga je vabila, naj pride zvečer nekoliko povasovat. Stane se je ves v zadregi opravičeval: "Ne utegnem, dela imam preveč, dovršiti moram stvari, ki jih ne smem nocoj odložiti..." Tako je govoril jezik, srce in čustvo pa čisto drugače: "To ni več zame, že zdavnaj sem se poslovil od otroštva in otročarij... Kaj bi kolegi rekli, ko bi zvedeli, in kaj v službi, saj on je... je..." Bolesten vzdih se je oglasil v njem.

Pustil je branje in naslonil glavo na roko, kakor da tu išče opore. Pred njim pa se je v nedogled razmaknilo obzorje prve mladosti. Slika za sliko, spomin za spominom, doživetje za doživetjem... Lepo, to ni bila dremotna luč – bil je plamen, zvrhan koš radosti. Zdrznil se je: "Smešen sem, zakaj se spet mučim s temi preživetimi stvarmi; mlad sem, poln življenja, službo imam, obdan sem s prijatelji, dobro zaslužim. Tudi ljubljen sem in vračam ljubezen. Čas mi teče v

opoju mladosti, bogastva in oblasti, daleč od skeleče bolečine." Udaril je z rokama po mizi: "Nič mi ne manjka – zakaj le zakaj spet to mučno pranje možganov in srca?" Globoko je zadihl: "Res, moral bi iti v hribe, da bi veter in sinjina planinskega neba odgnala to noč in praznoto srca."

+ + +

Nekje je bila ura. Deset udarcev je naštel in spet se mu je v zavest zapičila stara misel: sveti večer je.

Se je naslonil glavo – tokrat na obe roki. Vse to doživljanje mu je postalo kakor stara, ljubezniva pesem, ki se ji ne moreš upirati, če si iskren do najdražjega, kar nosiš s seboj.

Stane je zatrepetal pri teh mislih, zaslišal je in z očmi duše zagledal mater.

"Stanko, Stanko," ga je klical najlepši glas otroških let.

"Stanko, kaj je s tabo? Stanko, pet let je tega, kar se nisva videla; štiri samotna leta so minila, kar sem sama, samotna brez tebe – kje si ostal otrok moj?"

Za tem glasom bi Stanko šel. Šel bi in hitel kamor koli in v tej uri nemira bi naslonil vroče čelo na njeno ramo, pritiskal lice k njenim lasem in njen glas bi čutil kot božanje nekoč tako lepe melodije. Povedal bi ji: "Mama, ti ne veš, kako sem osirotel in kako sem prazen."

Kaj bi mu odgovorila mati? Bi ga kregala? Gledala bi ga z očmi, ki svetijo lepše kot vsaka luč in mu šepetala: "Ti moj otrok, ubogi Stanko, zakaj ne vidiš

več sonca podnevi – kje so vendar tvoje smehljajoče oči? ”

Gotovo bi mu odleglo, kot mu je takrat, kadar mu je s svojim dihom hladila krvavo prasko. A kje je sedaj – daleč, pod mrzlim kamnom počiva, na katerem piše: Naši nezpozabni materi.

“Stanko,” ga je spet klicalo.

“Da,” je že z nekoliko nejevoljnim, trdim sunkom misli odgovoril in še bolj zaprl oči. “Mati, vedno sem ti pravil, da si velik in tako preprost otrok. Veš, življenje je drugače. Drugi časi so in drugi smo. Če bi se hoteli vrniti, bi morali, bi morali . . . Saj veš – ne moremo! . . .”

Nekoliko preveč ga je zanesla njegova vroča kri. Čutil je, da je žalil tisto, kar mu je bilo najdražje in v tem spoznanju je začel: “Mati, saj ti nič ne očitam, hvaležen sem ti za vse.”

Po vratih je nekaj prasknilo. Zaškripala je kljuka in Stanko se je ozrl. Med vrati se je prikazala sosedova najmlajša. Razveselil se je malega čmrlja, ki je že držal usteca odprta, da mu bo nekaj povedal. Štiri leta ji je bilo, Muca so jo klicali; ljubljenci vse hiše se je to ime zelo prilagalo. Lahno je drsela z žametovimi copatki po parketu, usteca pa še vedno držala odprta.

“Tanko, veš,” je hitela, “veš Tanko, oči in mami sta lekla, da plidi k nam.”

“A tako, Muca, kaj bom pa pri vas delal? ”

“Tanko, ti ne veš, kaj je oči naplaval. Veš, v kotu imamo jaslice, veš in vse polno pastilčkov, veš in ovčke je vse belo tam, veš, tam je tudi Jezušček, bolj lep kakol moja punčka, in veš, veš, kal spi, čeplav goli nad njim lučka. . .”

Stane se je moral nasmehniti. Otrok srečni, s sončnim sijajem v srcu in čistejšimi očmi kot je sinjina neba. Pobožal jo je in se vesel poigral z zlatim kodrčkom las.

“Muca, kako da še ne spiš? Jutri boš spet zaspala.” Otrok je začutil, da Stane ni bil zadovoljen z njenim vabilom. Luč v otrokovih očeh je zgubila veseli lesk. Stane je strmel vanjo. “Spat morava, oba! Bom že še videl tvoje ovčke in pastirčke.”

“Ampak, Tanko, veš, kaj še bolj lepega nisi videl. Jutli tudi ne bo več tako . . .” je otroško zategnila. Prijela ga je za roko in spet dvignila lepe oči: “Tanko, kal pojdi!”

“Saj bom prišel,” je negotovo dejal Stanko.

Otrok je odšel s copatkami domov. Vrata je pustil odprta, da je prihajal v sobo sladek vonj kadila. Vstal je, si prižgal cigareto in zaprl vrata. Krepko je pihnil pod strop bel oblak dima, kot bi hotel odgnati vonj kadila, ki ga je nocoj resnično motil – šel mu je na živce . . .

Stopal je po sobi in odločno otresal cigareto. V nekem zvoniku je spet bila ura: enajst udarcev se je

ponovilo dvakrat. Spat bo moral, vendar mu ni bilo za spanje. Tu v sobi pa tudi ne bom, k sosedovim ne grem, kaj, ko bi šel na sprehod? Ob Ljubljanič čez Zmajski most in nazaj. V pol ure se bom vrnil, otresel vseh nepotrebnih misli in doma lepo zaspal. Ovil se je s toplim šalom, oblekel suknjo in odšel.

Zunaj na mrzlem zraku ga je pošteno streslo. Po oknih ni bilo skoraj nič luči, le po ulicah so leno sijale v rahli megli blede žarnice, svetile v stavbe ter ustvarjale neke skrivne tunele med hišami. Tak mraz je bil tudi tedaj, pred petimi leti, ko se je s svojimi domačimi napotil zadnjikrat k polnočnici. Minilo je pet let, vendar se mu je zdelo kot da je bilo to danes. – Že spet misli o tem svetem večeru! Pogledal je proti nebu. Nobene zvezde ni bilo – ti nesrečna ljubljanska megla . . . Moral bi res iti v hribe.

Spet se mu je vrnila prijetna misel svetega večera pred petimi leti. Iz srca si je priznal, da je bilo lepo in da je bil resnično srečen. Moč tega svetega večera ga je prisilila, da se je spet prepustil tem mislim. Da, moč spomina gre preko vseh ovir.

Ta božič je bil zadnji doma za njegovo mater, ki jo je imel tako rad. Kot bi to slutil tisti zadnji sveti večer, vedno jo je imel pred očmi, spremljal je vsako njeno kretnjo, vsako potezo obraza in še danes ve povedati, kako je bilo.

+ + +

Tisto sveto noč je mati prinesla posodo, polno žerjavice. Nanjo je nasula dišečega kadila, ki ga je sama skuhalo iz domače smole. Prijeten vonj je zagrnjil vso hišo, kakor megla jeseni zagrne dolino.

“Sedaj gremo pa kropit,” je ukazujoče dejala mati. Bila je vsa svetla in dostojanstvena, kakor duhovnik pred oltarjem. Sestra je vzela posodo z blagoslovljeno vodo, oče pa tako nerodno snel s podboja velik rožni venec, da so hrapave jagode zaropotale po vratih.

Tako je bilo, je mislil Stanko, ko je prišel pred signalno napravo, ki je enakomerno pomežikovala, kakor zvezde pred dežjem. Meni je dala mati, je mislil Stanko, malega Jezuščka – Božička in smo šli okrog hiše, drug za drugim, vsa družina. To je bila najlepša procesija, lepša od tiste na pomlad, čeprav smo gazili vsi po blatu.

Ura na univerzitetnem poslopiju je udarila pol polnoči. Pred Stankom pa so se še kar naprej obračale slike svetega večera pred petimi leti.

Molče smo šli takrat v vežo, kuhinjo in kamro. Navadno smo molili. Na ta večer pa je oče samo začel moliti, potem pa utihnil. Najbrž se ni upal motiti tihe zbranosti; vsaka beseda bi samo razbijala svečanost; molili smo s tišino, govorila pa so srca.

Mati je že tisti večer čutila v sebi kal zahrbtnosti. Z odločnimi sunki je odrivala od sebe vonj kadila.

la, kot bi hotela pustiti v teh prostorih še nekaj več, nekaj sebe, še nekaj svojega življenja ali vsaj majhen spomin. Sli smo okoli hiše. Mesečina nas je zalila, iz ust se nam je kadila bela meglica. Gledal sem zvezdno nebo, poiskal severnico in se ozrl nazaj. Srečal sem se z materinim pogledom. Oči je imela široko razprte, kakor da gleda nekaj nenavadnega. Skoraj ustrašil sem se tega pogleda in mraz me je še bolj stresel. Mati je obstala in prav daleč zamahnila posodo z dišečim dimom na vse štiri strani. V mislih je gotovo takole govorila: "Tudi tebe, draga prst, draga domačija, tudi tebe blagoslovjam. Ne več zase, jaz se poslavljam. Rada te imam kot svoje otroke, božala sem te z rokami, zalivala s potom in ti si mi ljubezen hvaležno vračala. Spi sedaj pod belo odejo, spočij se, da boš spočita dala spet novi sad. Ko se prebudiš, zaspim jaz, zaspim za vedno; ti pa, moja domačija, kot si bila dobra meni, bodi dobra mojim: moji so in nate bo padal moj znoj. . ."

Vrnili so se v hišo, mati je ostala sredi sobe in častitljivo, svečano ukazala: "Tako praznujte božič vsako leto! Milost božja naj prihaja z vašim življenjem in blagoslovom na naš dom!"

"Zakaj moramo blagoslovljati?" je Stanko nejevoljno vprašal.

Mati ga je samo pogledala in rekla: "Tesno mi je pri srcu, Stanko, pa vem, da si moj otrok, otrok!"

V hiši je zavladal molk kot bi se vsi spomnili nečesa žalostnega. Stanko je vzel z omare kitaro, jo uglašil in zazvene so domače božične pesmi. Mati je poslušala in se zamislila. Nekoč je tu sama čakala svetega večera, sama pela pesmi in samo eden jo je poslušal. Sedaj se je vse spremenilo. Poslušal pesem, toda je ne poje. Pojejo jo njeni glasovi, njeni otroci, njena srca. Prišli so, kakor pomlad na kmetijo. Bog jim je dal pomladnih sil in ona, ki nima več življenja v sebi, se jim bo umaknila.

Potem so večerjali. Preden so odšli v farno cerkev k polnočnici, jih je mati prijetno obdarovala. Mali darovi – večni spomini.

Stanko ne bo nikoli pozabil te poti k polnočnici. Mrzlo je bilo, da je drevje pokalo, vse se je iskrilo v svetlih kristalih. Nosili so veliko brezovo baklo, oče jo je pripravil že poleti, sedaj je suha dajala velik plamen in svetila kakor svetilnik v pozno noč. Toplo sonce in veter sta podnevi topila sneg, po rebreh so se spet pokazale kopne lise. Iz teh oči so pokukali na dan srčki teloha in v noči mrzeli ter trepetali v ivju.

Na vrh hriba so prišli. Čudovit pogled: vsa dolina sama luč – bakle, ki so bile vse usmerjene proti cerkvi, od koder so prijazno vabili božični zvonovi.

+ + +

Prišel je na Zmajski most. Pred njim sta se iz megle zableščali dve zaspani luči avtomobila. Stanko pa je

še kar naprej gledal luči v domači dolini. Tak pogled spremeni malodušje v navdušenje, dvom v resničnost, žalost v veselje, siva lica zardijo, kajti za vsako baklo teh plamenov je duša, ki bolj žari in gori kot vse luči skupaj.

V stolnici je ura potrkala tričetrt na polnoči. Po trgu so prihajali ljudje, stari in mladi; med njimi skromne ženske, ki so se v mrazu še bolj sklanjale k tlom in so bile videti še manjše.

Ko bi bila katera teh sključenih ženic moja mati. – Stanko je ob teh nepomirljivih mislih obstal. – Bi šel z njo k polnočnici? – Čudna misel ga je gnala dalje. Vedno več ljudi je skrivnostno hitelo mimo. Da, ko bi zdaj srečal mater, bi gotovo šel z njo v tiho tišino, kjer si izprašuješ vest. Prijela bi ga kot nekoč za roko in šla bi do oltarja. Kakšen božji dar! Začutil je, kako mu je srce zaživelo z močjo in silo sreče, ki jo je doživljal v dnevih, ko mu je potekala zgodnja mladost.

Zbegan se je spet obrnil proti Tromostovju. Tu je srečaval drugo množico, ki je hitela proti frančiškanski cerkvi in tudi v njih očeh je odseval božji mir.

Ko bi šel v cerkev, samo za hip, samo pogledat. . . Ne zaradi sebe – mati je tako naročila in želela. . . Ne, ne, jaz ne potrebujem tega! . . .

Toda sam ni vedel, kdaj je zavil nazaj proti Magistru. Tu se je že slišalo mogočno donenje orgel iz stolnice. Ura je bila polnoč. Bila je v stolnici, tolkla po drugih cerkvah in vsi glasovi so prinašali smehljaj ter pesem: "Polnoč – sveti večer. . ."

To nenadno svetonočno doživljanje je prignalo Stanko čisto do cerkve. Zdel se je zares nepomemben in majhen. Samo za hip pogleda v cerkev, se je prepričeval.

Fant se je v negotovosti in resnični zbeganosti pridružil ljudem, ki so drli kakor pomladni potok skozi cerkvena vrata, in ga nehote odnesli v sredo cerkve. Prislunil je. Mogočna stolnica je en sam glas, napolnjen s srečo božične pesmi: Sveta noč – blažena noč. . . "Blažena noč. . ." je tiho ponovil Stanko. Zares noč, ki oznanjuje ljubezen, briše solze in se daje ljudem kot potica. A zame? Skoraj bi kriknil: Ljudje, tako nasmejani, ki tako pojejo z vsem srcem, povejte, kako je to! . . . Zakaj se človek loči od stvari, ki jih je nekoč s tako mehko ljubeznijo gojil in so mu bile v srečo? Odgovarjali so mu: Sveta noč, blažena noč. . .

Gledal je po cerkvi, polni glasov in svetlobe. Strmel je v žareče oči, obrnjene tja naprej in se potapljaj v morje glasov, ki so se s pljuskom odbijali od obokov cerkve. Ustnice so mu drhte, srce nemirno bilo, z njim se je nekaj godilo: ni vedel kaj, ne zakaj, le zdelo se mu je, da mu polje od nog do glave nekaj, kar je čutil kakor vroč plamen.

Orgle so grmele, glasovi še naprej peli. Ni se mogel

oddahniti, samo strmel je. Pred njim se je dvigal zaviti steber dišečega kadila. Kakor tistikrat doma.

Duhovniki so peli. Zdaj se je nekdo obrnil in z glasom, ki je dal dušo vsemu prostoru ter vzbudil sleherno še tako pokopano srce, slovesno oznanil: "Veselite se betlehemskih poljan, ljubezen do božjega Otroka, polnega čiste ljubezni, in božji mir, ki ga oznanjajo angeli, naj potopi vaša srca in vas spremlja, da boste doživeli čudež svete noči! . . ."

Stanko ni več poslušal. Duša mu je zvenela v glasovih. Ljubezen, veselje, čudež, mir angelskega oznanila . . . Saj to niso bile besede, to je bil odgovor njegovega nemiru. Ustnice in vse njegovo bistvo je drhtelo napol v joku in napol v smehu. Mir božji, ljubezen in oznanilo betlehemskih poljan — ali ni to tisti večni stroj, ki naj bi gnal srce preko težav, dušo prek nemira in življenju dal resnični smisel?

Cerkev je utihnila. Stanko se je zdrnil iz misli, duhovnik je dvigal hostijo in kelih. Njegova oblačila so blestela kakor zvezdnato nebo.

+ + +

Zapele so orgle. Lahko so zadrhtele, kot da se tanki glasovi flaut bojé, da bi nekoga prebudili. In v ta droban potoček, ki je žuborel po cerkvi, se je vpletel srebrni glas: "Blagoslovljen, ki prihajaš . . ." Temu se je pridružila bronasto pobarvana melodija drugega glasu: "Blagoslovljen, ki prihajaš" in se spletla s prvim v čudovito prošnjo duše, ki je morala čutiti v sebi silno bolečino domotožja po Bogu, preden je dahnila v

življenje te glasove. Oglasil se je zbor in kakor slap se je valila s kora peneca, šumeča melodija: "Blagoslovljen, ki prihajaš . . ."

Stanko ni mogel več dihati. Bil je zares majhen in velik, vsaka celica mu je ponavljala za zborom: "Blagoslovljen, ki prihajaš . . ." V tej radostni nemoči je zaprl oči. V daljavi so se mu razmaknile megle, prikazal se mu je trak sinjine. Od te sinjine pa do njega je držala ravna pot. Po njej je prihajala rahlo sklonjena postava. Postajala je vse bolj jasna in svetla in končno je razločil njene obrise — bila je njegova mati. Bila je lepa, vse lepša kot kdajkoli prej. Smehljala se mu je, on pa je ob tem čutil, da je njena pot prava. In njene oči so mu govorile: "Ti otrok moj, ti Stanko moj, kod hodiš?"

Ljudje so ga s premikanjem zdrčili iz tega privida. Polnočnica je minila. Množica je odhajala. Reka ljudi ga je hotela odnesti kot ga je prinesla. Stanko pa se je upiral. Še je hotel ostati tu, na tem svetonočnem kraju. Umaknil se je v klop.

Sveta noč . . . mir božji! . . . "Blagoslovljen, ki prihajaš . . ." To so ponavljale ustnice, duša in srce pa sta bila polna sreče, kot jo čuti nekdo, ki je izgubil dragoceno stvar in jo je po dolgem iskanju zopet našel.

Pred oltar je prišel mištrantek. Pogledal je okoli in začel ugašati sveče. Ugasnil je luči na oltarju in še druge luči po cerkvi so ugasnile. Le skromna lučka, tam pred jaslami, je še gorela.

Stanko se je nasmehnil: "Ena luč pa le še gori . . ."
Odšel je srečen — kakor pred petimi leti.

TONE KOTAR

Vse nas vabijo jaslce s toplimi spomini na božične dni naše mladosti. Starost naj nas ne moti! Pred jaslami moramo postati spet otroci, pa bomo doživeli božično skrivnost kot pred mnogimi mnogimi leti . . .

V Viktoriji: nova šola za jezike

A. L. CEFERIN

NA letni konferenci učiteljev, supervizorjev in koordinatorjev sobotnega pouka v državnih šolah Viktorije, ki je bila dne 5. decembra 1987 v Melbourne, je viktorijski minister za šolstvo g. Ian Cathie povedal, da je bil sprejet predlog svetovalnega sveta pri S. S. M. L. (Saturday School of Modern Languages) za reorganizacijo poučevanja. Odločeno je, da se dosedanja šola S. S. M. L. ukine in v novem šolskem letu odpre nova šola – VIKTORIAN SCHOOL OF LANGUAGES, ki je reorganizirana na izkušnjah ukinjene šole in bo prilagojena novim šolskim reformam. Te reforme že nekaj let postopoma uvaja viktorijska vlada.

Glavni namen te šole je še vedno kot prej: nuditi študentu pouk in ocenjevanje v jeziku, katerega se ne more učiti med tednom na svoji šoli. Med glavnimi spremembami je povečanje delokroga tako, da se bodo – poleg srednješolcev in odraslih – lahko vpisovali tudi osnovnošolski učenci, seveda ob izpolnjevanju ostalih pogojev, kot so: določeno število študentov v razredu, razpoložljivost prostorov, vzdrževanje predpisane učnega standarda, itd. – Vpeljan bo **triurni pouk**, kar bo pomenilo razširjenje učnega načrta z vpeljavo novih tem iz **književnosti** (proza, poezija, drama), zgodovine in zemljepisa ter drugih učnih dejavnosti. Vse to bo pripomoglo k večjemu zanimanju in znanju izbranega jezika.

Velika pridobitev za V. S. L. je pridobitev polnega statusa šolskemu svetu. To pomeni večjo samostojnost vodenja in finančnega upravljanja šole v mejah navodil šolskih oblasti. Posebno dobrodošla je neodvisnost od bivšega oddelka ministrstva za posebne službe kot so korespondenčna šola, šola za prizadete in druge.

Z ukinitvijo S. S. M. L. je zaključeno njeno petdesetletno delovanje. Ustanovili so jo Latvijci z enim razredom in zlasti po drugi svetovni vojni se je razvila v veliko šolo z več tisoč študentov in s poukom vedno več jezikov. Bila je posnemanja vreden model sobotnega poučevanja za podobne šole v Sydneyu, Adelaidi in drugih mestih. Ena izmed poti v utrjevanju novih možnosti v avstralskem multikulturalnem gibanju.

Z uvajanjem avstralske narodne jezikovne politike in novih razmer, ki jih narekujejo nove potrebe, so potrebne spremembe tudi v šolstvu. Pred nekaj leti je bil imenovan novi Principal g. J. L. Abiuso in ustanovljen 25-članski šolski svetovni svet, ki je izboljšal delovanje šole in povečal svoj delokrog. Tako je zdaj V. S. L. prevzela šolsko organizacijo, ki šteje preko

500 učiteljev in 9000 študentov na dvajsetih šolah z izbiro pouka iz 31 jezikov. Pouk ni samo po mestnih okrajih Melbourne in v Geelongu. V februarju bodo lahko študenti obiskovali pouk tudi na šolah v podeželskih mestih kot so Ballarat, Echuca in Horsham.

Minister je poudaril delo in naloge V. S. L., ki je financirana iz deželnega in zveznega proračuna za namen učenja drugega jezika poleg angleščine. Za mnoge maloštevilne jezikovne skupnosti – in med take spada tudi slovenščina – V. S. L. nudi edino možnost šolanja v državnem sistemu. To pomeni ohranjanje jezikov, ki jih govorijo doma; in spoštovanje kulturne dediščine narodov, iz katerih izhajajo.

Učitelji in študenti s svojimi starši so že pred dvema letoma ustanovili združenje "Slovenian Language Teachers, Parents and Students Association of Victoria", ki jih povezuje in zastopa njihove interese pri merodajnih oblasteh. – Pravtako so študenti, starši, učitelji in supervizorji po vseh šolah volili svoje predstavnike v Advisory Council of S. S. M. L. Izvoljena za podpredsednico je bila ga. A. L. Ceferin, za odbornico ga. Margareta Lenarčič (od staršev) in Anita Pahor (od študentov).

Vpis študentov za pouk slovenščine z leti pada. V zadnjih letih zaznamujemo prehod iz druge na tretjo generacijo Slovencev v Avstraliji. Sprva je bilo vpisanih v Viktoriji okoli 140 študentov v šestih razredih, zdajna leta pa jih je izpod 50 v štirih razredih.

V letu 1987 sta v razredu ge. J. Paddle-Ledinek s prav dobrim uspehom končali maturo iz slovenščine s. Petra Kropich iz Kew-a in Darinka Marn iz St. Albansa. Čestitamo!

Vsakemu v Melbourne je na voljo, da se vpiše z novim šolskim letom k pouku slovenščine v VIKTORIAN SCHOOL OF LANGUAGES (bivša Saturday School of Modern Languages) in to v soboto, 6. februarja 1988, od devete ure zjutraj in sicer na:

Box Hill HS, Whitehorse Road,
in University HS, Storey Street, Parkville;
za Geelong pa: North Geelong HS, Separation St.

Več informacij lahko dobite, če kličete med dnevom na telefonsko številko 555 0562 ali pa 553 1238. Redni pouk je vsako soboto z začetkom ob deveti uri zjutraj. – Šolsko leto 1988 je razdeljeno na:

Term 1 – od 6. februarja do 26. marca,
Term 2 – od 16. aprila do 18. junija,
Term 3 – od 16. julija do 10. septembra,
Term 4 – od 8. oktobra do 26. novembra.

KRISTUSOVO ROJSTVO ni le osrednji dogodek v zgodovini — je tudi božji dar vsemu človeštvu, veseli dogodek za vso zemljo. Dve ljubezni se iščeta in odzivata ob njem: neizmerna božja ljubezen do človeka in skromna ter nestalna človekova ljubezen do Boga.

Božična skrivnost božjega učlovečenja je božji dar tudi slehernemu izmed nas. Božje ljudstvo smo, svetu okrog nas smo dolžni prinesiti mir in ljubezen. Da bi v svojem življenju in zlasti v teh svetih dneh znali to uresničiti — to vsem rojakom želijo

slovenski duhovniki in slovenske sestre pete celine
ter naši posinovljeni misijonarji.

ZANIMIVO »BOŽIČNO« PISMO

DELO, 15. oktobra 1987.

Božič je predvsem etično vprašanje.

VŠEČ mi je bila informacija s seje Sveta za odnose z verskimi skupnostmi. Spominja me na stare dobre čase in običaje ter priprave za praznovanje božiča. Tudi sam bi rad praznoval božič, toda ob tem sem v hudi dilemi:

- sem član Zveze komunistov,
- bil sem pravoslavni otrok,
- potem ateist,
- imam dve materi: rojstno Srbijo in krušno Slovenijo,
- ne vem več, kako se slavi ne pravoslavni ne katoliški božič.

Pa začnimo od začetka. Če je Zveza komunistov idejna organizacija znotraj SZDL, imam po tej logiki pravico, da zadevo zastopim tako, da mi moja organizacija — Zveza komunistov nalaga, da nekaj storim za božič. Za to nalogo pa me ni usposobila. Zadnjič (ta mesec) me je poklicala na usposabljanje — na predavanje! Predaval pa je en izmed izvršnih sekretarjev CK ZKS, ki nam je povedal vse novinarske naslove v zadnjem obdobju, udrihal po "novorevijaših" in je povedal, da bo Zveza komunistov prenovljena (!?). Ko sem ga vprašal, kakšna bo ta nova partija, me je strokovno podučil, kako naj razumem njegovo predavanje o prenovi partije. O božiču ni bilo niti besede. Tu me je moja organizacija pustila na cedilu. Ne vem, kako naj se obnašam, ne vem, kako naj delujem v svojem delovnem in bivalnem okolju, in ne vem, kako naj praznujem božič. Ne vem niti, kateri božič naj praznujem: pravoslavnega ali katoliškega.

In za vse te moje nevednosti plačujem 13.000 din

partijske članarine mesečno. Najbrž enoletna naročnina Družine in Ognjišča skupaj ne znašata toliko, iz njiju pa bi se najbrž naučil, kako naj proslavim katoliški božič.

Ni moja krivda, da sem rojen na ozemlju, kjer je kraljevala pravoslavna vera, zaradi katere sem se moral naučiti: ide božič bata, nosi kitu zlata, otvorte mu vrata ali iže jesi na nebesi, da svjatica imja tvaja... In po tem tema, ki mu rečejo — ateizem ali enostavno brezverstvo. Tema vse do tistega trenutka, ko je pokojni Kardelj rekel, da verjame — v socializem. Takrat je v meni zbudil kanček upanja. Dobro, sem si rekel, vera je vera, pa najsi bo katoliška, pravoslavna ali pa socialistična.

Dobro, sem si rekel, vera je vera, pa naj bo socialistična.

Potemtakem nisem bil pravi ateist, verjel sem v socializem in svojo partijo. In glej, mojo vero so skalili različni: Miloševići, Hakijs, Hamdije in Fikreti. Porušili so mojo vero, ki ni imela ne cerkev ne katedral ne džamij in ne sinagog. Namesto teh trdno grajenih sakralnih objektov je imela laži, korupcijo in pokvarjenost.

Kar zadeva moji dve materi, jima lahko zapojem; Srbiji: Oj, moravo, tija vodo ladna. Sloveniji pa: Zdaj pa drhteče mi tiskaš roko, vendar je obema lepo!

Tudi to dilemo, kot marsikatero pred njo, bom razvozlal, in sicer tako:

- če komunisti 25. 12. 1987 ne bodo imeli prostega dne, bom izstopil iz partije in
- ko bom imel prosti dan, bom ponovno prebral tofokopije Nove revije št. 57!

Momir Radosavljevič,
Ljubljana

*Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
Fr. Ciril Božič, O. F. M.,
St. Raphael's Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
(P. O. Box 280, Merrylands, N. S. W., 2160)
Telefon: (02) 637 7147*

*Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael's Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N. S. W., 2160
Telefon: (02) 682 5478*

BOŽIČNI SPORED je bil objavljen že v prejšnji številki. Tu ga bom na kratko ponovil.

V MERRYLANDSU pri Sv. Rafaelu bo polnočnica v božični noči, od četrtega na petek 25. decembra, ob dvanajstih (opolnoči). Kot že nekaj let bo tudi letos v dvorani. Prepeval bo mladinski zbor "Zarja". Od enajste ure (četrtek zvečer) dalje bo v cerkvi prilika za zakrament sprave. Obenem boste tedaj lahko počastili božje Dete v jasicah in ga prosili za mir na svetu, da bi se ljudje ljubili med seboj in si odpustili ter pomagali drug drugemu. Ko bomo dnevno po časopisih in vidimo na televiziji poročila o številnih umorih, ropih, pretepih, goljufijah, podkupovanjih in o vsem mogočem zlu, sami lahko spoznamo, kaj je svetu najbolj potrebno. Človek se samo sprašuje, kdaj bo temu konec, kdaj bo med ljudmi zavladalo resnično bratstvo, ki nam ga obljublja Kristus. Pripravljen nam ga je dati, a nam ga ne vsiljuje, kot so nam razna bratstva vsiljevali in nam jih še vsiljujejo razni — izmi. Od nas zavisi, če Kristusovo ponudbo sprejmemo ali odklonimo. — Na BOŽIČNI DAN (petek) so pri nas svete maše ob osmih zjutraj (z ljudskim petjem) in slovesna ob pol desetih (z zborovim petjem). Letos na božič ob enajsti uri dopoldne ne bo maše.

Na ŠTEFANOVO (sobota 26. decembra) bosta dve maši: ob pol desetih dopoldne in ob šestih zvečer. — Na NEDELJO SVETE DRUŽINE (27. decembra) je sveta maša ob pol desetih dopoldne. — Na NOVO LETO (petek 1. januarja) bosta dve službi božji: ob pol desetih dopoldne (prepeva mešani zbor) in ob sedmih zvečer (prepeva mladinski zbor "Zarja").

WOLLONGONG — FIGTREE ima slovesno polnočnico z začetkom ob 11.30 zvečer v četrtek 24. decembra. Sveta maša je tudi na nedeljo po božiču (to

je praznik sv. Družine), na novo leto, petek 1. jan. (ta dan izjemoma že ob štirih popoldne), dalje na nedelje 3., 10. in 24. januarja (vselej ob petih pop.).

CANBERRA ima slovensko službo božjo v nedeljo 20. decembra ob 10.30 dopoldne, na BOŽIČ in NOVO LETO ter 17. januarja pa ob šestih zvečer.

WAGGA-WAGGA ima slovensko mašo na nedeljo pred božičem (20. dec.) ob šestih zvečer.

NEWCASTLE pride na vrsto za slovensko mašo na nedeljo po božiču (27. dec.) ob šestih zvečer, nato pa spet 31. januarja.

SURFERS PARADISE: slovenska služba božja je na nedeljo 10. januarja ob šestih zvečer, v cerkvi sv. Vincencija na Hamilton Avenue.

BRISBANE ima slovensko mašo prav tako 10. januarja ob 11.30 dopoldne v South Brisbane. Pred mašo prilika za zakrament sprave.

NA SLOVENSKEM HRIBČKU (146 Redland Bay Road, Cornubia) blizu Brisbane bo slovenska služba božja v nedeljo 17. januarja ob enajsti uri dopoldne. Nato sledi piknik, kot ga prireja tamkajšnje društvo na prve in tretje nedelje v mesecu. Vabljeni rojaki iz Brisbane, Goldcoasta in Sunshinecoasta.

"ŠTEFANOVANJE" bo v naši dvorani v Merrylandsu v soboto 26. decembra s pričetkom ob sedmih zvečer. Igral nam bo ansambel-kvintet "Mavrica". Proti koncu prireditve bomo žrebali tri nagrade na srečke, ki ste jih prejeli skupaj z "Rafaelom". Prva nagrada je barvna televizija znamke "Princess", 34cm. Druga nagrada je Atlas Slovenije, ki je nedavno izšel v Ljubljani. Tretja nagrada pa je ročni kasetofon s slušalkami. Srečke bodo še na prodaji med prireditvijo. Dobrinos srečolova bo za odplačilo dolga našega središča. — Za udeležbo na "Štefanovanju" je potrebna rezervacija, zato vas prosimo, da sporočite udeležbo na telefon 637-7147 ali 682-5478 najpozneje do opoldne na dan prireditve.

SLOVENŠČINO na gimnazijski ravni poučujejo že deset let na državni šoli v Bankstownu (pred leti tudi v Ashfieldu). Če bo tudi vaš otrok, sin ali hčerka, prišel v februarju gimnazijski študij, potem je čas, da ga vpišete tudi za pouk slovenščine ob sobotah. Vpisovanje bo v soboto 6. februarja med deveto in enajsto uro dopoldne na Girls High School, Mona Street, Bankstown. V minulem šolskem letu je obiskovalo pouk slovenščine okrog sedemdeset dijakov in dijakinj. Vpišejo se lahko tudi oni, ki so že v višjih razredih srednje šole. Pretekla leta je ta pouk obiskovalo celo nekaj fantov in deklet iz Wollongonga, letos pa ena dijakinja iz Newcastla, ki je iz slovenščine tudi maturirala.

PETNAJSTA OBLETNICA blagoslovitve naše cerkve bo 14. januarja. Ta važen jubilej bomo proslavili na nedeljo 14. februarja ter imeli v naši sredi zopet škofa Beda Heatherja. Podrobnejši spored bo prinesla "Nedelja", a datum si že zdaj zabeležite, da bo lepa udeležba. Bogu se bomo iz srca zahvalili za vse dobro, ki smo ga v naši cerkvi prejeli v teh letih. — Pri tem pa naj omenim dejstvo, da je začetek našega središča že 31. decembra 1969, ko je bila stara lesena in fibro cerkvena zgradba blagoslovljena, naslednji dan pa v njej prvič opravljena sveta maša. Isti dan popoldne je bil v njej tudi prvi krst, ki ga je prejel Marko Tomšič iz Wentworthville.

NAŠI BOLNIKI in **OSTARELI** so potrebni posebne pozornosti. Obvestite duhovnika, da prinese sveto obhajilo na dom onim, ki ne morejo v cerkev. V slučaju resne bolezni poskrbite, da ga obišče duhovnik s svetimi zakramenti. Zlasti božični čas je primeren za obisk nekoga, ki pogošča družbe in je osamljen v svoji starosti ali bolezni. Vrednost vsake skupnosti — tudi slovenske in merrylandske — se sodi po tem, koliko ima srčne kulture in smisla za potrebne v lastni skupnosti in tudi izven nje.

POROKA — **Daniel Pondelak**, Granville, N. S. W., rojen v Sydneyu v družini Stanka Pondelak in Ane r. Mastnak, in **Ivana Zlatka Pernek**, rojena v Mariboru v družini Zlatka Pernek in Olge r. Kovačič. Priči sta bila John Despot in Karen Twrdy, Merrylands, med poročno mašo na prvo adventno nedeljo, 29. novembra 1987.

Novoporočencema iskrene čestitke! Naj bo njun zakon blagoslovljen z obilico sreče in zadovoljstva!

POKOJNI — V petek 6. novembra 1987 je v Parramatti tragično preminul **CLAUDIO LOZEJ**. Rojen je bil dne 13. oktobra 1965 v Sydneyu v družini Emila in Milke r. Cergolj. Krstil ga je pokojni pater Bernard v Paddingtonu leta 1966, prvo sveto obhajilo je prejel pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu, sveto birmo pa v Auburnu. Že več let je bolehal za različnimi boleznimi ter se zdravil v bolnišnici. Nazadnje je bil v Cumberland bolnišnici v Parramatti. Osnovno šolo je obiskoval v Berali, srednjo pa v Birrongu. Na predvečer pogreba smo opravili molitve za pokoj njegove duše v pogrebem zavodu T. J. Andrews, Auburn, pogrebno mašo pa smo imeli v cerkvi sv. Jožefa Delavca, South Auburn, v sredo 11. novembra. Nato smo ga pospremili na novi del slovenskega pokopališča v Rookwoodu.

Dne 18. novembra 1987 je v domu za onemogle v Hornsby umrl **ALOJZ JERIC**, rojen v Komnu 24. aprila 1920. V Avstralijo je prišel leta 1953 in bil 15 let zaposlen pri hidrocentrali v Snowy Mountains.

Zadnja leta je živel v Carlingfordu, kjer je oskrboval vrtove zdravnikom. Ostal je samski in v Avstraliji tudi ni imel sorodnikov. Prijatelji so mu oskrbeli upepelitev v Northern Suburbs krematoriju, žal pa niso obvestili duhovnika, da bi opravil pogrebni obred. To je bilo v ponedeljek 23. novembra. Ko smo na slovenskem misijonu zvedeli za ta primer, smo za pokoj Alojzijeve duše v soboto 5. decembra opravili sveto mašo.

V torek 24. novembra 1987 je v Blacktownu tragično preminul **JOŽE TREBAR**. Rojen je bil 20. julija 1938 v Kranju. Poročen je bil v Viktorijo Ornik. Do svoje bolezni je bil zaposlen v tovarni avtomobilskih gum v Auburnu. Pred leti ga je povozil avto, ko se je vračal iz službe, in se je moral dolge mesece zdraviti v bolnišnici v Blacktownu. A zdravje se mu ni nikoli več povrnilo. Pozneje je moral še večkrat v bolnišnico za živčne bolezni. Pokojnik je bil dobrega srca in je rad pomagal potrebnim. Marsikdaj so to njegovo srčno dobroto izrabljali. — Pogrebno mašo smo imeli v naši cerkvi v petek 27. novembra, nato smo pokojnika spremili na novi del slovenskega pokopališča v Rookwoodu. Poleg žene zapušča sina Vojka (24 let) poročenega s Terezijo Kaposi, hčerko Vesno (23 let) poročeno s Stankom Aster-Staterjem, ter hčerki Dragico (21 let) ter Tanjo (17 let).

V petek 27. novembra 1987 je v North Shore bolnišnici umrl **LUDVIK KOVAČIČ**. Rojen je bil dne 18. januarja 1900 v Komnu na Krasu kot sin Jožefa in Kristine r. Štrekelj. V Avstralijo je prišel že leta 1924 in bil najprej zaposlen pri sekanju trstike v Queenslandu. Njegova bodoča žena Zorka Biteznik (doma iz Škrbine pri Komnu) je prišla za njim leta 1938 in sta se poročila v kraju Innisfail, Qld. Pozneje se je Ludvik preselil v N. S. W. in se zaposlil v rudniku v Captain Flats. Takrat je bilo težko najti delo in plače so bile majhne. Po več letih se je preselil v Sydney, kjer sta z ženo na Argyle Street pričela s stanovanjem za samce z vso oskrbo. Žena Zorka je skrbela za vse to in imela polne roke dela, pokojni Ludvik pa je bil v tem času zaposlen v sydneyskem pristanišču. Po poklicu je bil sicer izučen mesar, a tega poklica ni — razen zelo kratko dobo — nikoli vršil. Pred 28 leti se je družina preselila v Cremorne. Poleg žene zapušča pokojnik tudi sinova Edvina in Briana, v domovini pa še sestro Olgo por. Žigon. — Pogrebne molitve so bile opravljene v cerkvi Srca Jezusovega, Mosman, v sredo 2. decembra, grob pa je dobil pokojni rojak na Northern Suburbs pokopališču.

Vsem sorodnikom imenovanih pokojnih naše sožalje. Naj jim Bog z darovi svoje dobrote in ljubezni nadomesti izgubo dragih, pokojne pa sprejme v svoj mir!

P. VALERIJAN

O BOŽIČU NIČ NOVEGA, se je glasilo poročilo s seje Slovenske pokrajinske škofovske konference dne 11. novembra. Pogovor o praznovanju božiča je med škofi sicer stekel, pa se ustavil ob dejstvu, da do seje niso dobili nobenega uradnega sporočila o zadevi: božič – praznik. Nekako se le predpostavlja, da bo tudi letos predsednik RK SZDL Jože Smole preko občil voščil slovenskim vernikom kot je to storil prvič lani. Tudi nadškof Šuštar bo menda lahko spet povedal svoja voščila preko ljubljanskega radia, da mu ne bo treba v Trst ali Celovec. A da bi božič postal dela prosti dan, za to pa bo treba še čakati. No, za marsikoga bo, saj mnogi na božični dan enostavno ne gredo na delo, mladina pa ne v šolo. Bilo pa bi le lepše, da bi bil božič vsaj v Sloveniji priznani praznik.

V LJUBLJANI je bila mednarodna razstava, na kateri se je predstavilo okoli 700 razstavljalcev z elektroniko. Iz inozemstva jih je bilo dve tretjini, največ iz ZDA, Nemčije in Avstrije. Razstava je kazala zanimive elektronske naprave, dela zanje, robote, sestavne dele in linije.

KATOLIŠKI GLAS v zamejski Gorici je ob neki priliki objavil tele številke: Leta 1945 je štelu Kosovo 700.000 prebivalcev, Slovenija pa 1.600.000. Statistika za leto 1986 pa nam pove, da je prebivalstvo Kosova naraslo do 1.700.000, v Sloveniji pa le na 1.800.000. Leta 1945 je bila Ljubljana tretje največje mesto v Jugoslaviji, danes pa je . . . ?

Ob tako očitnem padanju rojstev in dvigu splavov v Sloveniji res vredno pomisleka in priznanja: Krivi smo sami!

POROČILO iz Maribora pravi, da imajo tam trto, ki še rodi, stara pa je več kot štiristo petdeset let. To

Melbournskim Slovencem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Proprietor: Giovanni Verga

9 TRAWALLA AVE., THOMASTOWN, VIC.

Telefon: 359 5509

doma: 478 5375 in 478 4726

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.

Garancija za vsako naše delo!

naj bi bila celo najstarejša trta na svetu. Letos so na njej nabrali 60 kilogramov grozdja in stisnili iz njega kakih 42 litrov črnine. Če je kaj vredna, pa poročilo ne pove.

POMURSKA je zvišala proizvodnjo z novo tovarno mleka v prahu in otroških jedi. Za letos načrtujejo 1760 ton mleka v prahu, 1350 ton posnetega mleka v prahu in 1000 ton masla. Nov proizvod bo prehrana za starejše ljudi in pa za športnike.

VIPAVSKI KRIŽ je praznoval letos 505 let obstoja, obenem pa tudi 480 let tržnih ter 455 let mestnih pravic. Kraj se je vsa stoletja do konca vojne imenoval v slovenščini Sveti Križ pri Vipavi, potem so ga "osvobodili" besedice "Sveti". No, vsaj beseda "Križ" mu je ostala. – Pri jubilejnih slovesnostih so med drugimi nastopali tudi Slovenski oktet, trio Lorenz in pa Gallus Consort iz Trsta. V kapucinskem samostanu so ob tej priliki odprli posebno sobo kot muzej znamenitega pridigarja Janeza Svetokriškega ter imeli tudi nekaj predavanj o zgodovini kraja ter samostana.

SLOVENSKA INDUSTRIJA je v prvem polletju našega leta povečala svoje izgube: kar za 106 milijard din jih je "pritržila"; to pomeni 219% več kot v lanskem enakem obdobju. Najbolj so prizadete bazične in predelovalne industrije, živilske ter gradbena. Za vzroke poročilo navaja splošne: gospodarska nestabilnost, slaba organizacija, tržne razmere . . . Dodano pa je tudi, da so "sanacijski programi" narejeni tako na hitro, da nimajo trdne podlage ter niso dovolj stvarni in efektivni.

CVETLIČARSKO TEKMOVANJE je bilo v Mariboru. Pomerili so se cvetličarji iz vse Jugoslavije v sestavljanju šopkov, poročnih šopkov, raznih cvetličnih daril ter v urejanju cvetja na temo cvetje, sadje, vino . . . Zmagal pa je le Slovenec, cvetličar iz Brežic, ki se je od vseh najbolje odrezal.

SPET povišanje storitev, pravi poročilo iz Ljubljane: železniški vozni listki so se podražili za 50%, poština za pisma je prišla na 100 dinarjev, mesečna naročnina za telefon poleg podražitve posameznih klicev na 2.000 dinarjev. Naročnina za radio in TV pa se je s prvim oktobrom dvignila za 30%: 7.800 din stane mesečno.

V PLISKOVICI na Krasu se na letošnjo zahvalno nedeljo niso zahvaljevali le za poljske pridelke in druge sadove dela človeških rok, temveč v prvi vrsti za zelo uspešno dokončana dela pri obnovi župnijske cerkve svetega Tomaža. Enajst duhovnikov je somaševalo s koprskim generalnim vikarjem Renatom Podberšičem. Obnova cerkve je še toliko več vredna, ker šteje fara v Pliskovici komaj 300 duš. Kljub temu so farani

zmogli sami zbrati potrebna sredstva za to nujno delo. Nekdaj čisto kmečka župnija je danes delavska, kmetovanje pa je tako nekako mimogrede. A ljudje so vseeno ostali povezani s svojo vasjo in cerkvijo.

PROTI NAŠI MANJŠINI na avstrijskem Koroškem je usmerjen novi medstrankarski sporazum na Dunaju, ki avstrijski vladi priporoča, kakšen model šolstva naj sprejme na Koroškem. Koroški skrajneži, ki so tamkajšnjemu slovenskemu prebivalstvu sovražni, so za tem strupenim predlogom stroge ločitve šolstva. Z njo bi koroško mladino razdelili v dvoje, slovenske otroke pa zaprli v nekaj geto, onemogočili medsebojno spoznavanje ter v kali zatrli vsako možnost mirnega sožitja. Pravično bi bilo, da bi pri avstrijski vladi morala biti vsekakor upoštevana tudi volja manjšine, ne le večine, ki povzroča stalni pritisk na koroško manjšino.

Navadno matična domovina nič kaj ne hiti, kadar je treba podpreti naše zamejske brate. Tokrat pa je bil pritisk slovenske javnosti dovolj velik, da sta se v pogovorih v Gradcu avstrijski in jugoslovanski zunanji minister lotila tudi tega vprašanja. Na žalost brez kakega uspeha, kajti avstrijska vlada je ostala pri svojem.

Slovenska Cerkev je s svojimi škofi pokazala razumevanje in podporo naši manjšini na Koroškem s pismeno prošnjo celovškemu škofu Kapellariju, naj stori vse, kar je v njegovi moči, "da bi slovenska manjšina na Koroškem v svojem sožitju z drugim prebivalstvom ne bila izpostavljena novim obremenitvam". Komisija "Iustitia et Pax" (Pravičnost in mir) pri Slo-

PRESIDENT COMPUTERS PTY. LTD.
117 Cardigan Street,
Carlton, Vic. 3053
Tel.: 347 0555

Na uslugo Vam je **MICHAEL CAR**
District Sales Manager
Kličite zvečer na dom: (059)649272

venski pokrajinski škofovski konferenci pa je poslala protestno pismo avstrijskemu generalnemu konzulu v Ljubljani, v katerem izraža odločno svoje stališče ob krivicah, ki se gode koroškim Slovencem.

MLADI ORGLARČKI ilirskobistriške dekanije se že nekaj časa srečujejo dvakrat letno na Pregarjah. Letoš. so se sestali na nedeljo 8. novembra. Nekateri so igrali med bogoslužjem v cerkvi, tokrat največ Marijine pesmi, saj smo v Marijinem letu. Po bogoslužju pa so se v veroučni učilnici predstavili poslušalcem vsi, od začetnikov pa do že kar pravih mojstrov med njimi. Navdušeno ploskanje na koncu vsake skladbe je bilo najlepša nagrada za skrbno in zahtevno pripravo. Vsi orglarčki so se vračali domov z lepimi vtisi in z upanjem, da bodo nekoč postali pravi cerkveni organi in voditelji cerkvenih zborov.

Slovinci smo po naravi nagljeni k petju in glasbi. Upati smemo, da nam vsaj cerkvenih pevcev in organistov ne bo tako hitro zmanjkalo.

Vsem rojakom v Avstraliji in širom sveta!

ZVEZA SLOVENSKE AKCIJE na proša

vse rojake — **POSAMEZNIKE** in vsa **SLOVENSKA DRUŠTVA** oziroma njihove **ČLANE**
za **POMOČ**.

Iščemo **PROSTOVOLJCE**, ki so pripravljeni postati glasniki in poverjeniki
za to našo akcijo.

Akcija je nepolitična.

Nastanek: pred tremi leti v Sydneyu, ko smo iz domovine prejeli sporočilo
o skupnih programskih jedrih.

Namen: povezati **VSE SLOVENCE DOMA** in **NA TUJEM** v borbi za obstoj slovenskega jezika in slovenskega naroda. Postanimo **PONOSNI SLOVENC** in se zedinimo enkrat za vselej pod geslom:

ŽIVI NAJ SLOVENSKA BESEDA!

Za podrobnejša pojasnila pokličite, prosimo, gospo Marijo Senčar, Sydney (02)523 5310,
ali pa pišite na naslov: **ZVEZA SLOVENSKE AKCIJE**, P. O. Box 153,
Rydalmere, 2116, N. S. W. Australia

MOLITEV V SVETEM PISMU

MOLITEV PRIČAKOVANJA IN UPANJA

ŠE je taval po ulicah in ure so se druga za drugo iztekale v prazno. Ni ga zanimalo kje je. Z utrujenim in mračnim obrazom je zrl v tla pred seboj. Mimoidoče je zaznal le kot sence, ki so plavale mimo njega. Razsvetljena izložbena okna so vabila večerne sprehajalce, njemu pa se je zdelo, da je vse zastrto, da so vsa vrata zapahnjena. Kot da se mu mudi na konec sveta, je hitel vzdolž ulice z drevoredom.

Zazdelo se mu je, da je vstopil v prazno sobo. Oken ni bilo in stene so bile gole. Obrnil se je, da bi odšel, a vrata so se zaprla. Nekdo je na zunanji strani obrnil ključ in ga izvil. Brez volje se je usedel na tla in čakal. Dolgo ni bilo nič, nato pa se je spomnil na ptičje petje v parku, ki ga je včasih tako rad poslušal. Počasi se je začel zavedati: ujet je, zaprt. V praznino je polagoma prodiral občutek tesnobe in strahu. Ko bi le nekdo odprl vrata, si je vroče zaželel.

Dolgo je napenjal ušesa in poslušal in nazadnje se mu je zazdelo, da se v daljavi nekaj premika. Slišal je korake, ki so prihajali vedno bliže. Morda bo prišel prav do sem, se ustavil pri vratih in jih odprl, se je pletlo v njem...

Nekaj ga je streslo in v hipu je bilo konec brezbarvne samote. Prišel je do konca ulice z drevoredom in s pločnika na drugi strani mu je kimal starček in se prijazno nasmihal.

+ + +

Občutki tesnobe in strahu, praznega življenja, ki pripelje na rob obupa in da občutek brezizhodnosti, so v današnjem svetu precej domači. Tudi v preteklosti ni bilo drugače. To nam še posebej nazorno prikaže Sveto pismo.

Človekova želja, da bi si zgradil svet in na njem uveljavil svoje zakone, se je najprej porodila Adamu. Za končno merilo vsega si je postavil srečo. Pozabil

pa je, da sta sreča in užitek nekaj povsem različnega. Spoznanje, da je nag, je spoznanje majhnosti in nemoci. Temu je sledil strah. Adam se je skrtil pred svojim Stvarnikom, ker se je zbal.

Strah začne izgubljati svojo moč, ko posije žarek upanja. Čim močnejše je upanje, tem bolj se strah izgublja.

Adamov potomec je začel odkrivati, da se le ne more povsem zanesti nase, kakor tudi ne na bližnjega. Odkril pa je neko harmonijo tako v stvarstvu kot v sebi, ki je bila neodvisna od njega. Tako se je polagoma srečaval s Stvarnikom in začel vstopati v zavezo z Njim. Vse to se pred nas razgrne v starozavezni zgodovini.

Na nek način je vsa zgodovina izvoljenega ljudstva povezana s skrivnostjo adventa – pričakovanja. Ko so bili Izraelci sužnji v Egiptu in nihče ni sanjal o izhodu iz tega, je Bog sam dal pobudo. Razodel se je Mojzesu kot "Sem, ki sem". Pod njegovim vodstvom so proti vsakemu upanju doživeli osvoboditev. Iz tega in podobnih izkustev se je rojevalo zaupanje v Boga, ki svetuje, blagoslovja, rešuje in osvobaja.

Adventno vzdušje se je še posebej okrepilo v času babilonskega izgnanstva. Preroški teksti tega časa pogosto govorijo o svobodi, miru in sreči. Upanje v osvoboditev in odrešitev postaja vse močnejše. Hrepenenje po Odrešeniku se je izpovedovalo na razne načine. To vzdušje nam hoče predstaviti tudi naša adventna pesem: Vi oblaki ga rosite...

Stoletna pričakovanja so se končno uresničila na božično noč. Bog si je v Jezusu privzel človeško naravo, da bi skupaj z njim delil dobro in hudo ter ga pri-

Božja beseda

**ROSITE ga, nebesa od zgoraj,
in oblaki dežite pravičnost!
Zemlja naj se odpre,
da se razcvete rešitev
in požene hkrati pravičnost!**

Iz 45, 8

Pridi, Gospod Jezus!

Raz 22, 20

peljal k večni sreči. Ko je izpolnil svoje poslanstvo na zemlji, se je vrnil k Očetu. S tem pa se pot zemeljskega življenja za ljudi ni kar končala. V tistih, ki so imeli izkustvo življenja z Jezusom, se je obnovilo hrepenenje, da bi spet živeli skupaj z njim. Poznali so Jezusovo modrost, občutili njegovo ljubezen in prijateljstvo, občudovali njegovo pravičnost. Ob vsem tem pa so čutili svojo majhnost in nebogljnost. Želja, da bi bili eno z njim, je med prvimi kristjani oblikovala molitev: "Maran ata!" – "Pridi, Gospod Jezus!"

Vzklik "Maran ata!" je v prvi Cerkvi izražal iskreno hrepenenje po drugem Jezusovem prihodu. Verniki so polni upanja in veselja pričakovali ta dogodek, ki bo za vse trenutek velike dovršitve, dokončnega odrešenja.

+ + +

Pričakovanje je vzgib, ki ga doživlja vsak človek. Čeprav stvari doživlja danes, so njegove želje in htenja usmerjena v prihodnost. Tega se še posebej zave, ko je v stiski, ko se čuti utesnjenega. Takrat je njegovo hrepenenje močnejše kot navadno.

Advent v življenju človeka je poseben vidik pričakovanja, ki se povezuje z upanjem. To upanje poganja neko hrepenenje, da bi bil človek prost vsega, čim boljši in da bi dosegel večno srečo. Po krščansko bi rekli: da bi bil popolnoma povezan z Bogom.

Advent ni čas spanja ter pričakovanja božjega usmiljenja in milosti – to je čas trdega dela. Krščansko upanje res govori o božji dobroti in ljubezni; pove pa tudi, da človekova končna usoda ni vsiljena mimo njegovega življenjskega odločanja.

V času preroka Izaija so postale napovedi Odrešenika že precej jasne: "Ljudstvo, ki hodi v temi, zagleda veliko luč." Tudi hrepenenje po njem je močno naraslo: "Rosite ga, nebesa, od zgoraj; in oblaki, dežite Pravičnega! Zemlja naj se odpre in rodi Zveličarja!" Ko Janez Krstnik začne oznanjati krst pokore, dobi advent nov pomen. Odrešenik je že prišel. Pripraviti se je treba na srečanje z njim. Poravnati, kar je krivo in izgledati, kar je hrapavo. Čas pričakovanja mora biti čas spreobrnjenja.

Štirje tedni adventne priprave na božične praznike najprej zahtevajo, da se človek za trenutek ustavi. Tako se bo kasneje skupaj z drugimi prepustil prazniku božjega rojstva in se skupaj z drugimi veselil. Ko vernik podoživlja advent izvoljenega ljudstva, ustvari vzdušje adventa tudi v sebi. Pri tem so molitev, premagovanje, post in dobra dela nepogrešljivi.

Še ena preprosta resnica sledi iz betlehemske noči: ko je Jezus rojen, odidejo pastirji na pot. Njihovo pričakovanje je v hoji do hleva. Jezus pride v človeka, ko on pride k njemu. Ta povezanost z Jezusom je na zemlji vedno omejena. To so občutili tudi prvi kristjani, zato so hrepenenče prosili: "Pridi, Gospod Jezus!"

Molitev pričakovanja in upanja ni nekaj, kar bi izgovarjali zgolj z ustnicami; to je način življenja. Lahko bi jo imenovali: pot notranje prenovitve, ki nas končno pripelje k Bogu.

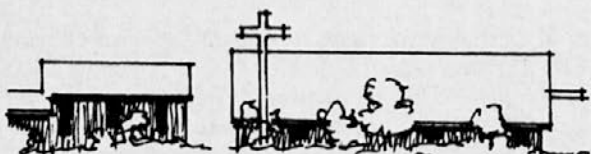
Čas upanja in pričakovanja se ne konča z letošnjim božičem, ampak je razpet skozi vse naše življenje. In še nekaj ne smemo pozabiti. Nismo tisti, ki bi upanje le imeli, ampak s m o upanje. Ali nismo bili največji up matere, ki nas je kot otroka držala v naročju? In pred starši smo up Stvarnika.

Če bomo advent res zaživel, bo naše življenje vodil in oblikoval še nekdo Drug. Temelji naše povezanosti z njim pa so vera, upanje in ljubezen. Prvi kristjani so čutili, da je On edini, kateremu res lahko zaupajo, zato so ga pogosto nagovarjali v molitvi:

Tvoj mir, Gospod,
in tvoja vedrina,
tvoja ljubezen in milost,
in tvoje božje usmiljenje
naj bodo z nami in med nami
vse dni našega življenja.

P. TONE

SVETA DRUŽINA

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave., W. Hindmarsh, S.A., 5007
(P. O. Box 159, Hindmarsh, S.A., 5007)
Telefon: (08) 46 9674

BOŽIČNI RAZPORED

Na sveti večer ob sedmi uri imamo vigilno mašo.

Opolnoči najprej slovesni vhod s procesijo. Naši najmlajši bodo prinesli ob spremstvu lučk Jezuščka v jaslice. Sledila bo slovesna maša, med katero bo prepeval naš mešani pevski zbor.

Na praznik Gospodovega rojstva bosta v naši cerkvi dve sveti maši: prva zjutraj ob osmih za pokojne dobrotnike slovenskega misijona, druga (slovesna peta maša) pa ob desetih.

Na praznik svetega Štefana bo sveta maša zjutraj ob devetih.

Na Novo leto bo kot običajno maša ob deseti uri.

Priložnost za spoved bo vse dni pred prazniki pred mašami in tudi izven urnika, samo pokličite duhovnika. V ponedeljek 21. decembra bo zvečer ob sedmi uri skupna priprava in skupna odveza. Starejši bodo imeli pripravo v cerkvi, mladina pa v naši mladinski lopi v angleščini. Vsi vabljeni k zakramentu sprave!

Dne 3. januarja bo zunanja slovesnost praznika svete Družine, zavetnice naše cerkve. Za to priložnost bo prišel med nas naš adelaidski nadškof Leonard Faulkner. Ob deseti uri bo sveta maša, nato družabno srečanje z nadškofom v lopi za cerkvijo. Za to priložnost bomo imeli tudi B.B.Q.

Vse rojake vabim, da se udeležite proslavljanja zavetnikov naše cerkve. Posebej so dobrodošle narodne noše, ki tako poživijo vsako našo slovesnost.

Dne 14. februarja, na obletnico blagoslovitve naše cerkve, bo posebna slovesnost, pri kateri bo sodelovala naša mladina in ona oblikovala sveto mašo. Po maši bo srečanje v lopi z B.B.Q. Lepo vabim mladino k sodelovanju.

Na prvo decembrsko nedeljo je bila naša skupnost deležna posebnega obiska: med nami je bil mladinski pevski zbor adelaidske vietnamske verske skupnosti. Vsi, ki smo prisluhnili ubranemu petju, smo bili zelo zadovoljni in smo odhajali duhovno obogateni na svo-

je domove. Obenem je bilo njih petje spodbuda našemu mladinskemu zboru, ki trenutno počiva, da bi le morda spet začel s pevskega vajami in nastopi. Zavis seveda od mladincev in tudi od staršev, če hočemo nadaljevati našo pevsko tradicijo. Večkrat dobim vprašanje, zakaj se naš mladinski zbor ne oglašja več s pevskega kora. Morda imamo premalo zavesti o kulturnem pomenu pevskega bogastva naših prednikov. Včasih je potrebna kaka "injekcija", da začnemo spet kulturno "migati". Bog daj, da bi bil to obisk vietnamskih pevcev!

Isto nedeljo je našo skupnost po starem običaju obiskal tudi Miklavž. Letos smo imeli izredno veliko mladine. Veliko staršev hoče pokazati svojim otrokom ali pa že vnukom lep slovenski običaj, ki ga med Avstralci ni. Škoda, da jih vsako nedeljo ni toliko pri maši. Miklavž je letos posebej omenil mlado družino, ki ne živi ravno blizu naše cerkve, pa je vsako nedeljo pri slovenski maši. Ko bi bilo takih družin več! Morda pa so Miklavževe besede naše odprta ušesa in srca.

Našemu Miklavžu g. Ahlinu se lepo zahvalim za spodbudne besede. S svojim nastopom je res razveselil mlado in staro. Seveda moja zahvala tudi njegovim spremljevalcem, angelom in parkljem. Slednji so bili letos precej hudi — pač naravni za to, kar so predstavljal.

Po končanem slavlju Miklavževega obiska v cerkvi, so naše mlade v lopi čakale obložene mize, za kar gre zahvala našim gospodinjam, zlasti gospe Rantovi, ki je vse organizirala in velik del stroškov tudi poravnala, pomagala pa ji je gospa Ahlinova.

Po skrivnostni poti smo zvedeli, da je naš požrtvovalni pevovodja g. Jože Šterbenc v mesecu novembru praznoval svojo 75-letnico. Velikokrat je bil že omenjan v Mislih, zato ga tudi rojaki širom Avstralijske poznajo kot odličnega glasbenega mojstra in pevskega voditelja. V imenu vseh adelaidskih rojakov mu priskrbimo čestitke z željo, da bi še mnogo let doživel veselje ob glasbi in naši skupnosti. Kot smo mu že v naši lopi zapeli na mnoga leta, mu želimo "na mnoga leta" tudi preko Misli. Bog Vas živi, Jože! Obenem se Vam zahvaljujemo za vso požrtvovalnost, ki jo poklanjate naši skupnosti.

Radijska oddaja v priredbi našega verskega središča za božič bo dne 23. decembra zvečer. Vsi ste vabljeni k poslušanju slovenskih božičnih pesmi.

* * *

Vsem rojakom vesele in milosti polne božične praznike. Božje Dete naj Vam prinese svoj blagoslov in notranji mir, ki naj Vas spremlja skozi celo leto 1988!

P. JANEZ

Premakljivi svečnik

(14.)

"Ste slišali kaj o denarju, ki ga je naš župnik na črno spravljajl čez mejo?"

"Kako bi ne slišal, saj vsa župnija samo o tem govori."

"Vsa župnija misli, da je to res?"

"Mora biti res, če pa je bilo v časopisu."

"Ste vi to brali v časopisu?"

"Jaz ne. Toda povedali so mi tisti, ki so brali s svojimi očmi."

"Pa ste kaj premišljevali o tem, kje bi župnik vzel toliko denarja?"

"Govorijo tudi o cerkvenem denarju."

"Vi pobirate in denar štejete. Ste kdaj izračunali, da od denarja, ki ga naberete ob nedeljah v pušico, po odbitih stroških za razne stvari res toliko ostane?"

"Kaj še. Za denar, ki ga naberemo v cerkvi, gotovo ne gre."

"Ste vi ljudem to kdaj razložili?"

"Tako mimogrede sem kaj rekel, pa so ljudje tako razjarjeni, da nihče nikogar ne posluša."

"Dobro. Če ne gre za pušico, za kakšen denar pa potem gre? Cerkevni namreč."

"Lahko je to tisti denar, ki ga ljudje župniku osebno prinesejo."

"Ko ob koncu leta delate obračun, ste res ugotovili toliko darov? Toliko milijonov?"

"Midva, cerkvena ključarja, sva videla vsoto, ki nama jo je župnik pokazal."

"A tako. Hočete reči, da župniku sploh ne zaupate. Da je lahko res prejel samo toliko denarja, kolikor je vama izkazal, lahko pa tudi mnogo več, tako mislite. Od kdaj župniku ne zaupate? Ste vedno nosili v srcu sumničenje, ali pa se je v vas vgnezdilo šele sedaj?"

"Prej se mi je vedno zdelo, da je vse prav, odkar pa so se razširile te govorice, pa nič več ne vem, kaj naj si o vsem mislim."

"Najmanj, kar lahko želimo od vas, ki ste cerkveni ključar, je to, da mislite s svojo glavo. Če pa niste zmožni sami stvari premisliti in pametno presoditi, bi bilo bolje, da vaše mesto cerkvenega ključarja prevzame kdo drug."

Oprostite, to je trda in žaljiva beseda, toda stokrat bolj je žaljivo vaše nezaupanje do župnika, s katerim ste toliko let sodelovali. Ste se prepričali, da je bilo to res v časopisu? Ste zahtevali, naj vam kdo časopis pokaže? Niste. Lagodnejše je sprejeti čenče in jih povečane dati naprej."

BERNARDOVEMU
TISKOVNEMU SKLADU
ZA NAŠE "MISLI":

\$123.— Zvonko Bezjak; \$44.— Pavla Zemljak; \$33.— Olga Horvat (v spomin pok. možu Jožefu za praznike); \$27.— Milan Vran; \$20.— Miha Rissa; \$18.— Cirila Neubauer; \$14.— Anton Tomšič, Feliks Drobež; \$13.— Jože Ambrož; \$10.— Anica Strathopoulos; \$9.— Ana Paulin, Helena Žitko; \$8.— Angela Dodič, Olga Hrvatina, Ljenko Urbančič, Stanko Kolar; \$7.55 Jože Gosak;

Belega božiča pa le ne moremo pričakovati, kot ga pričakujejo v Sloveniji. Ga bodo tudi dobili?

\$7.— Minka Main; \$6.— Ivanka in Jože Žele; \$5.— Angela Svenšek; \$4.— Zofija Valentincič, Jože Ivanuša, Miha Ulcej, Konrad Malec; \$3.80 Jože Žugič; \$3.— Ivanka Hrvatina, Angela Schatter, Vlasta Klemenčič; \$2.— Albina Prosenik.

NAŠIM POSINOVLJENIM

AFRIŠKIM MISIJONARJEM:

\$50.— Družina Slavko Jernejčič patru Hugonu namesto božičnih voščil prijateljem in znancem; \$14.— Angela Schatter; \$10.— Angela Fatur, R. Tomšič.

MATERI TEREZIJI V INDIJO ZA NJENE LAČNE SIROTE:

\$50.— Ivanka in Jože Pohlen skupno z Magdo Hreščak; \$30.— družina Jože Gosak; \$20.— Zdenka Novak z družino — namesto božičnih voščil prijateljem in znancem; \$4.— Emil Celin.

VSEM DOBROTNIKOM
BOG STOTERO POVRNI!

“Vi mislite, da na stvari ni nič? Toda kdo bi si mogel kaj takega izmisliti, če ne bi bral v časopisu?”

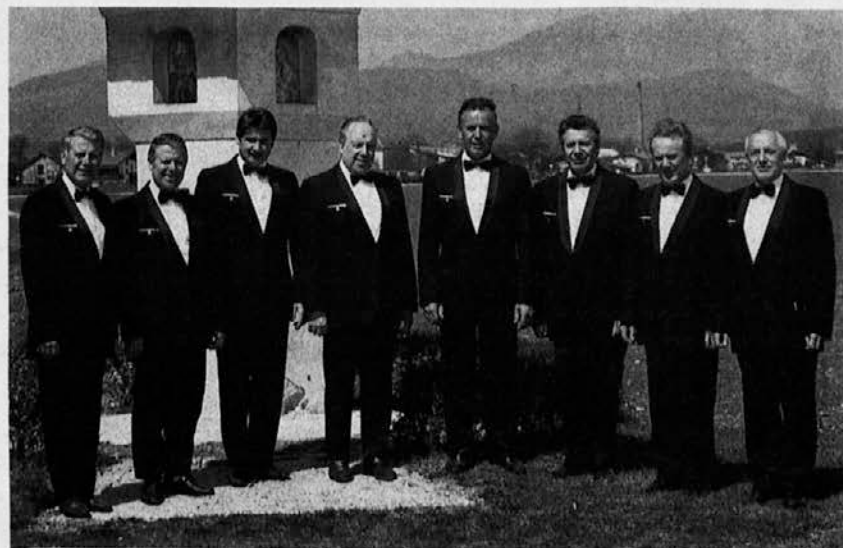
“Vi tega v časopisu niste brali. Svetujem vam, pojdite k tistemu, ki je bral, prepričan sem, da vas bo poslal k drugemu, ta k tretjemu in desetemu in ne boste našli človeka, ki bi to res v časopisu bral, ker časopis tega ni mogel prinesti. Uredništvo dobro premisli, preden natiste nekaj, kar bi ga lahko drago stalo, če bi prišlo do tožbe.”

Zvečer sta se župnik in kaplan posvetovala, kaj bi bilo boljše: da stvari razloži in župnika zagovarja kaplan, ali pa se pred ljudmi zagovarja župnik sam. Zdravko je bil ves v ognju, da bo on povedal ljudem, kar jim gre, župnik pa si je odločitev pridržal do sobote. V soboto se je odločil, da bo stvar razčistil sam. Kaplan pa je vrgel med ljudi vest, da se bo v nedeljo župnik zagovarjal, zato naj čim več ljudi pride k pozni maši.

Res je bila cerkev v nedeljo pri pozni maši čisto polna. Ljudje so rdeli od razburjenja, se drezali s komolci in delali pikre pripombe, drugim pa je bilo nerodno, kakor da so sami postavljeni pred sodni stol.

Župnik je stopil na ambon, prebral je berilo in evangelij, potem pa je dolgo stal na mestu, kakor da ne more najti prave besede, kako bi začel. Množica se je umirila do poslednje možnosti in zadrževala dihanje. Končno je planil v ta mrtvaški mir čvrst, toda nekoliko drhteč župnikov glas.

/Kaj je župnik povedal s prižnice, bomo pa zvedeli prihodnje leto, ko bomo nadaljevali s to zanimivo zgodbo./

Miha
Tone
Janez
Peter
Nejko
Pavle
Srečo
Lojze

O OKTETU BRATOV PIRNAT iz Jarš pri Mengšu pod Kamniškimi planinami, ki je zaradi sorodstva sestave nedvomno edinstvena pevska skupina na svetu, so MISLI že pisale. Še vedno jih družijo bratska kri in petje, le da je leta 1985 žal smrt iz njih srede iztrgala Pavleta ter ga v oktetu nadomešča sin. OKTET BRATOV PIRNAT je letos praznoval z jubilejnim koncertom v Domžalah 12. junija že svojo tridesetletnico. Ni

še prepozno, da prejmejo bratje Pirnat tudi od nas čestitke za tri desetletja vztrajnosti in žlahtnega petja.

Seveda je njih brat Ludvik, med melbournskimi Slovenci dobro poznan, za to priliko poletel domov. Zdaj pa bo on dobil obisk enega izmed njih, brata Srečka, ki bo prinesel s seboj tudi jubilejno kaseto. Kdor se zanima za petje OKTETA BRATOV PIRNAT, jo lahko naroči preko uprave naših MISLI.

LETOŠNJI BOŽIČNI SPORED:

MELBOURNE (naše versko središče sv. Cirila in Metoda v Kew): Kdor ni opravil božične spovedi že v teku adventa ali pa na krajih, kjer spovedujemo rojake pred prazniki, ima priliko ves dan božične vigilijs, na četrtek 24. decembra. Eden patrov bo na razpolago, samo pokličite ga v Baragovem domu. Na sveti večer bo spovedovanje do deset minut pred polnočjo, da ne zakasnimo z bogoslužjem.

Točno opolnoči v noči med četrtkom (24. decembra) in petkom (božični dan, 25. decembra) pričnemo s procesijo, s katero prinesemo kip Jezusčka k jaslicam v votlini. Po blagoslovu jaslic slovesna polnočnica na prostem — v primeru dežja pa bo seveda v cerkvi. Zopet naprošam može in mladino, da se gotovo pridružijo ostalim zbranim vernikom na dvorišču Baragovega doma pred votlino in sodelujejo pri bogoslužju. Postajanje okoli cerkve ali za cerkvijo med glasnim govorjenjem, smehom in kajenjem ni vredno kristjana, ki ve, kaj praznuje to sveto noč.

Božični dan, petek 25. decembra: Maše imamo tri — ob osmih, ob desetih (ta bo v lepem vremenu na prostem pri votlini) in ob petih popoldne. Pred mašami prilika za sveto spoved.

Štefanovo, sobota 26. decembra, ima nedeljski spored z mašo ob osmih in ob desetih ter spovedovanjem pred bogoslužjem.

Nedelja po božiču — praznik svete Družine, 27. decembra, ima običajni nedeljski spored.

Na Silvestrovo, četrtek 31. decembra, imamo večerno mašo ob sedmih, pri kateri se bomo zahvalili Bogu za vse prejete dobrote leta, ki bo zaključeno sredi noči. Če imate priliko, ustavite se v naši cerkvi na poti k zabavi in pričakanju novega leta!

Novo leto, praznik Marije Matere božje, petek 1. januarja 1988: maše imamo ob osmih, ob desetih in ob petih popoldne. Glavna je deseta in v lepem vremenu na prostem pred jaslicami v votlini. Pred vsemi mašami tudi božično spovedovanje.

Druge prilike za slovensko božično spoved so tele:

ST. ALBANS in okolica (Sunshine, North in West Sunshine, Keilor in East Keilor, Keilor Dawns, Deer Park, Avondale Heights . . .): spovedovanje bo v cerkvi Srca Jezusovega v St. Albansu v torek, 22. decembra, od 6.30 do 7.30 zvečer.

NORTH ALTONA in okolica (Footscray, Spotswood, Kingsville, Altona, Altona Meadows, Williamstown, Newport . . .): prilika za slovensko spoved bo v sredo, 23. decembra, od 6.30 do 7.30 v cerkvi sv. Leona Velikega, North Altona.

SPRINGVALE in okolica (Mulgrave, Noble Park,

Misli, December 1987

Fr. Basil A. Valentine, O. F. M.,

Fr. Tone Gorjup, O. F. M.,

*SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,
Baraga House, 19 A Beckett St., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 8118 in (03) 861 7787*

*Slovenske sestre — fračiškanke Brezmadežne
Slomšek House, 4 Cameron Ct., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 9874*

Clayton, Oakleigh, Dandenong . . .): slovenski duhovnik bo spovedoval v cerkvi sv. Jožefa, Springvale, v torek, 22. decembra, od 6 do 7 ure zvečer.

GEELONG in okolica: slovenska spoved bo v sredo 23. decembra od sedme ure zvečer dalje, a pater bo tam že od četrte ure dalje, ker bo do sedme ure pomagal spovedovati Hrvat. Kdor torej želi priti pred sedmo uro, je dobrodošel. Cerkev svete Družine v Bellparku.

MORWELL in okolica: Na nedeljo pred božičem (20. decembra) je za tamkajšnje rojake redna slovenska maša ob sedmih zvečer, uro pred mašo pa prilika za božično spoved. Cerkev Srca Jezusovega, Morwell.

WODONGA — ALBURY in okolica: Slovenski duhovnik bo spovedoval z župnimi duhovniki v cerkvi Srca Jezusovega v ponedeljek, 21. decembra, zvečer. Pričetek farnega obreda sprave bo ob pol osmih, nato prilika za sveto spoved. Povejte še drugim, ki nimajo naročenih MISLI! Slovenski duhovnik bo napravil dolgo pot do vas; ne pustite, da bi spovedoval samo avstralske vernike ali pa brez dela presedel večer v spovednici. — Naj tu oznamim za Wodongo tudi našo redno januarsko slovensko mašo, ki bo na četrto nedeljo (24. januarja) ob sedmih zvečer v Wodongi. Torej ne na zadnjo nedeljo v mesecu, ker ima januar slučajno pet nedelj. Rezervirajte si čas in gotovo pridite, da nas bo za prvo mašo v novem letu vež!

Vsem rojakom naj tu ob koncu božičnega sporeda izrečemo iskrene želje, da Vas novorojeno Detece blagoslovi iz jaslic in bogato obdari s svojimi milostmi. Naj Vas njegova radodarna roka spremlja skozi vse prihodnje leto!

VSEM, ki vas dosežejo valovi slovenske oddaje radia 3EA, sporočam, da bo božični spored v priredbi našega verskega središča letos prav na sveti večer, v

četrtak 24. decembra ob običajni uri (od 6.45 do 7.30). Vse družine imajo priliko, da vključijo poslušanje te božične oddaje v spored družinskega svetega večera. Božično razmišljanje in domače melodije bodo ob jaslicah in prižganem drevesčku še bolj prijetne in dobrodošle.

Po dogovoru s tistimi redkimi, ki so prihajali k slovenski maši, **Tasmanija** tokrat ne bo dobila božičnega obiska slovenskega duhovnika. Morda kdaj kasneje v teku leta, če bo dovolj zanimanja za mašo v domačem jeziku med tamkajšnjimi rojaki. Saj družin je nekaj in tudi samskih oseb – ko bi se le vsi potrudili izrabiti obisk slovenskega duhovnika enkrat ali dvakrat na leto.

+ Krstov je bilo v naši slovenski cerkvi v mesecu novembru šest. Prvega sem že zadnjič omenil. Sledil je krst 15. novembra, ko sta iz East Keilorja prinesla **Janez Kohek** in **Marta r. Žizek** hčerkico, ki jo bosta klicala za **Michelle Renato**. – Dne 21. novembra je krščevala naša istrska družina, **Andjelko Klanja** in **Ivica r. Musulin**, Endeavour Hills: sinčku bo ime **Daniel**. – Naslednji dan, 22. novembra, je krstna voda oblila prvorojenca, ki sta ga dobila **Russell Glen Rogers** in **Silvia r. Šerek**. Ime mu bo **Christopher Glen** in živahen fantek je. Nista ga prinesla od daleč, saj živita v Kew, prav blizu Slomškovega doma naših sester. – **Maria** bo ime novi članici družine **Maria Muskovicha** in **Martine r. Skok**. Prinesli so jo iz Deer Parka dne 28. novembra. – Naslednji dan (29. no-

vembra) pa je prejel krst **Daniel Andrew**, prvorojenec **Andreja Plesničarja** in **Miriam r. Josipovič**. Tudi ta družina živi v Kew. – In, naj dodam še decembrski krst, ki smo ga imeli danes, 13. decembra: **Sophie Jacqueline** bo ime hčerki **Jožefa Juraja** in **Marije r. Koltaj, Lator**.

Vsem srečnim družinam naše čestitke!

+ Porok v naši cerkvi v novembru nismo imeli, pač pa naj omenim dve po drugih cerkvah. Dne 21. novembra sta se v cerkvi **Marije morske Zvezde, Beaumaris**, poročila **Toni Grl** in **Jenny Milne**. Ženin je iz naše znane **Grlove** družine, rojen seveda že tu in krščen v naši kapeli ter dolga leta med našo mladino. – Dne 28. novembra pa je postala nevesta **Valerija Damiš**, rojena in krščena pri Sv. Miklavžu pri Ormožu, tudi vrsto let med našimi mladipci. V cerkvi sv. Avgušтина v Melbourneu je rekla svoj "da", zvestobo pa ji je obljubil že tu rojeni **Robert Cogoy**.

Obema paroma najboljše želje na novo pot!

+ Na praznik **Kristusa Kralja** (22. novembra) smo imeli v svoji sredi pri deseti maši letošnje prvoobhajance. Trinajst jih je bilo: **Diana Iglič, Leopold Iglič, Klavdija Ješelnik, Valentina Ješelnik, Janči Mesarič, Robert Mesarič, Mark Matičič, Paul Paddle, Jenny Petelin, Suzi Petelin, Peter Pfeifer, Danny Šabec** in **Mateja Telich**. Lepo slovesnost bodo gotovo ohranili v toplem spominu. Le naj vse življenje ostanejo zvesti **Kristusu Kralju**! Veliko seveda zavisi od staršev.

Zahvala staršem za sodelovanje in Društvu sv. Eme za postrežbo v dvorani!

Veseli obrazi naših prvoobhajancev v pričakovanju srečanja z Jezusom, predno smo se zvrstili v procesijo in prišli v cerkev...

+ Zvedel sem, da je dne 7. decembra umrl v bolnišnici sv. Vincencija v Melbourne DANIEL MUNIH. Podlegel je raku na jetrih. Pokojnik je bil doma iz Leupe in rojen 10. oktobra 1930. Kdaj je prišel v Avstralijo, mi ni znano. Tu je ostal samski, delal v pivovarni in živel bolj samotarsko življenje v Fitzroyu, saj je kaj malo iskal domačo družbo. Lani je bil na obisku v Sloveniji, kjer ima še eno sestro in namen je imel v marcu oditi domov za vedno. Smrt je preprečila načrte. Ko to pišem, še ne vemo nič gotovega glede pogreba. Sestra želi, da bi bilo truplo upepeljeno in bi pepel pokopala v družinskem grobu. Njej naše sožalje, pokojniku pa večni počitek v Bogu!

+ SEJEM, ki so ga članice Društva sv. Erme priredile v dvorani po maši na nedeljo 15. novembra, je bil lep uspeh, saj je bil dobro pripravljen in je imel napredaj res veliko zbirko raznoličnosti, od peciva pa do drugoročnih oblek. Lahko pa bi bilo med našimi ljudmi več zanimanja. Tudi ne vem, kje smo Slovenci dobili nekaj prirojeni odpor do oblek, ki jih je že nekdo nosil. V tej lepo ohranjeni in čisti robi je lep denar, zato jo bodo članice skušale vnovčiti na drug način. Vseeno je bil izkupiček dober in prirediteljice zadovoljne.

Na sejmu smo tudi žrebali srečke, ki smo jih prodajali v prid Baragovi knjižnici za desetletnico. Prvo nagrado – veliko ljubko punčko v narodni noši so zadeli Pavletičevi. Ostala dva dobitka so dobili Lenkovi in Pencovi. Srečolov je knjižnici prinesel vsoto 237 dol.

+ Naša glavna knjižničarka Marija Oppelt, ki že nekaj časa predstavlja našo narodno skupino v etnični komisiji melbournske nadškofije, je imela na komisijem sestanku 24. novembra polurno predavanje o Slovencih, naši skupnosti v Avstraliji in dušnopastirskem delu med nami. Sam se tega sestanka nisem mogel udeležiti, ker smo imeli slovenski duhovniki isti dan svoje srečanje v Sydneyu, slišal pa sem že nekaj pohval. Mariji naša zahvala! Prav je, da vselej poudarjamo svojo narodnost in nastopamo kot samostojna etnična skupnost, ki je kljub majhnosti po številu v novi domovini dosegla lepe uspehe.

+ Ob Miklavževanju zahvala prirediteljem, zlasti Ivanu Mejaču, ki je že dolgo vrsto let naš Miklavž. Imeli smo domače tradicionalno slavlje z nastopom učencev Slomškove šole in Glasnikov, poleg obdarovanja seveda. Prostovoljni prispevki pri vratih so zbrali za lačne otroke po svetu vsoto 131 dolarjev. Bog povrni vsem!

+ Dobro se je izkazala naša narodna skupnost tudi pri BACK TO BONEGILLA festivalu na soboto in nedeljo, 5. in 6. decembra. S "Snežnikom" (društvo za Albury-Wodongo) so sodelovala melbournska društva, pa tudi drugače je bilo kar precej naših udeležencev. Sam sem sodeloval pri ekumenskem bogo-

služju, za Slovence pa imel nedeljsko mašo v soboto zvečer v prostorih slovenskega društva. Naj se tu zahvalim odboru za razumevanje, saj bi drugače mnogi rojaki ne mogli opraviti nedeljske dolžnosti.

V še ohranjenem Bloku 19 taborišča Bonegille sem obujal tople spomine na svoje pogoste obiske in reševanje naših ljudi v redne razmere. Srečal sem tudi nekaj starih znancev, od takratnega taboriščnega administratorja – danes 87-letni Colonel Henry Guinn je prišel iz Queenslanda – pa do takratnega devetletnega ministranta nemškega rodu, danes 34-letnega družinskega očeta. (Tu naj tudi popravim napako, ki sem jo zagrešil v članku o Bonegilli v prejšnji številki: bivšega bonegillskega župnika sem pokopal, pa zdaj zvedel, da je Fr. Van Stokkom še živ v Queenslandu, a kot domala slep in gluhi 92-letnik seveda ni mogel na pot.)

+ Toni Bogovič je končal res veliko in lepo opravljeno delo – novo streho, ki pokriva del dvorišča ob stenah Baragovega doma. Veliko ur nam je podaril, da ne rečem dni; stal je samo material, delo pa je bilo brezplačno. Bog naj mu stoteto povrne!

+ Zaupniki za Dom m. Romane so imeli sestanek z arhitektom in dvema zastopnikoma državnih oblasti. Predloženi načrti so bili z malimi popravki sprejeti, zdaj pa morajo seveda še na občino. Ko je zadeva na uradnih tračnicah, ne moremo sami odločati kako in kaj. Kljub temu, da se državi nikdar ne mudi, smo se kar precej premaknili, hvala Bogu, četudi težav še ne bo zmanjkalo. Tudi bomo morali še občutno dvigniti za Dom nabrano vsoto. Zaupam na darežljivost – če smo prišli tako daleč, moramo zvoziti do srečnega konca!

Načrti Doma m. Romane so na ogled v cerkveni dvorani.

Na slovenski oddaji 3EA sem v četrtek 26. novembra poslušalce informiral o naši akciji za Dom in isto so ponovili pri oddaji naslednjega ponedeljka. Tako bomo sproti obveščali rojake, kako ta naša najvažnejša skupna zadeva napreduje.

+ Bliza se spet naša počitniška kolonija ob morju – Grey Friars, Mt. Eliza, kjer imamo tudi v januarju 1988 rezervirane tri tedne. Čas je za prijave, da nam s tem olajšate načrtovanje. Prvi teden (od nedelje popoldne 3. januarja pa do sobote popoldne 9. januarja) je družinski, drugi teden (od nedelje popoldne 10. januarja do sobote popoldne 16. januarja) dekliski, fantovski pa tretji teden (od nedelje popoldne 17. januarja pa do sobote popoldne 23. januarja). Tudi spet naprošam prostovoljke med našimi gospodinjami za delo v kuhinji kolonije, kakor nekaj starejših deklet in fantov za pomoč pri vodstvu.

Potrudimo se za lepe počitnice naše mladine!

V SLOVENIKU, našem rimskem papeškem zavodu, je bil letos znanstveni simpozij, posvečen slovenskemu kardinalu Jakobu Janezu Missiju. Srečanje je organizirala Slovenska teološka akademija skupno s Slovenikom. Udeležilo se ga je 35 sodelavcev iz vseh treh slovenskih škofij ter predstavniki iz Trsta, Gorice, Dunaja in Gradca. Ker je bil kardinal najprej škof v Ljubljani, nato pa nadškof v Gorici, sta se simpozija udeležila tudi nadškof Šuštar in goriski nadškof Bommarco.

Kardinal Missia je bil rojen v Križevcih v mariborski škofiji. Na prelomnici zadnjega stoletja je v kardinalskem zboru predstavljal Slované srednje Evrope ter je bil neustrašen branitelj narodno-človeških pravic pripadnikov raznih etničnih skupin, kakor tudi neutruden pospeševatelj vzgoje duhovnikov in katoliške prenoje vernikov.

NOBELOVI NAGRAJENCI so se sestali v Rimu na znanstveno srečanje. Povabil jih je dunajski nadškof kardinal Franz Konig, ki je ustanovni predsednik mednarodne organizacije "Nova spes". Kar petnajst Nobelovcev iz raznih znanstvenih področij se je odzvalo vabilu. V svojih razgovorih so se strinjali, da znanost ne more biti brezbržna ob sedanjih perečih dogajanjih v svetu, ampak mora človeku sedanjega časa pomagati pri razreševanju zapletenih vprašanj. Pri tem ima etika prednost pred tehniko, oseba pred stvarnostjo, duh pa mora nadkriljevati snov.

Kardinal Konig je predlagal, naj bi v Rimu zgradili poseben dom — "hišo srečanj" — v katerem bi se srečevali predstavniki raznih ver, prepričanj in področij

znanosti ter se med seboj odkrito pogovarjali.

Udeležence letošnjega razgovora je sprejel tudi papež Janez Pavel II. Povabil jih je, naj svoj znanstveni ugled zastavijo za človekovo dobro in za obrambo miru na svetu.

KOLIKO KRISTJANOV živi danes v Izraelu, rojstni deželi našega Odrešenika? Na vprašanje odgovarja pravoslavni informativni bilten "Episkesis", ki izhaja v Ženevi v Švici. Po njegovi trditvi je danes v Izraelu poleg treh milijonov Judov in en milijon muslimanov samo še 125.000 kristjanov. Od teh je največ z Apostolskim sedežem združenih melkitov (40.000), sledijo pa jim pravoslavni verniki in katoličani zahodnega obreda ter več manjših krščanskih verskih skupnosti.

PAPEŽ JANEZ PAVEL II. je ob molitvi angelovega češčenja na nedeljo 22. novembra posvetil glavno misel svojega nagovora "romanju po geografiji vere in marijanske pobožnosti" — Marijinim svetiščem po svetu. Tokrat se je posebej ustavil pri stolnici Marijinega vnebovzeta v Kijevu v Ukrajini.

Sveti oče je najprej spomnil, da je "Kijevska Rusija" pred tisoč leti sprejela krščanstvo iz Carigrada, skupaj z vero pa tudi Sveto pismo, spise cerkvenih očetov in bogoslužne knjige, ki sta jih v staroslovanski jezik prevedla slovanska apostola sv. Ciril in Metod.

Po stopinjah prvih misijonarjev so prišli iz Bizanca v Ukrajino tudi menihi umetniki, ki so okrasili cerkve z mozaiki in ikonami. Cerkev antične "Kijevske Rusije" je od Carigrada podedovala tudi globoko češčenje Mater božje. Postavila je nešteto svetišč, posvečenih Mariji. "Kijev je sveto mesto," je med drugim rekel papež, "ker je na poseben način Marijino mesto. V njem se ljudstvo zateka k božji Materi molilki kot zavetnici mesta in materi drugih cerkva Rusije. Že tisoč let stoji ob strani vernikom in prosi zanje pri svojem sinu Jezusu. Že pred 950 leti ji je kijevski knez Jaroslav Modri posvetil vse ljudstvo. Sedaj ob 1000-letnici

Dr. J. KOCE, Flat 2, 139 High St., Kew, Vic. 3101 — Tel. 862-3027

ČE HOČETE POTOVATI,

se z zaupanjem obrnite name. V vseh večjih mestih Evrope, Amerike in Kanade imam poleg poslovnih tudi prijateljske zveze, kar izdatno pripomore, da je potovanje prijetnejše.

Če me ne dobite v uradu, me pokličite na dom pop. po 2. uri ali zvečer po 9. uri.

CONCORDE INTERNATIONAL TRAVEL, 541 King Street,
Melbourne, 3003 — Tel. 329 - 6833. — Consultant DR. J. KOCE

krsta krščansko ljudstvo Kijeva in Ukrajine obnavlja pred njo obljube, ki so jih izrekli Bogu ob sprejemu krsta, zato da bi jih varoval v novem tisočletju njegove krščanske zgodovine."

NAJNOVEJŠE ŠTEVILKE O AIDSU so bile nedavno objavljene. Po verodostojnih podatkih je bilo do konca meseca novembra 1987 na svetu prijavljenih 62.784 bolnikov z aidsom in sicer iz 158 držav. V komaj dobrem mesecu dni je bilo prijavljenih več kot 6000 novih primerov.

Največ bolnikov je v ZDA — 42.354, v Braziliji jih je 2013, Franciji 1980, Zahodni Nemčiji 1400, nato pridejo na vrsto afriške države. V Švici so po podatkih zveznega zavoda za zdravstveno varstvo od leta 1983 pa do danes zabeležili 299 primerov aidsa. Število ne izgleda veliko, a z ozirom na število prebivalcev je Švica med prvimi na svetu. Po podatkih je bilo v Jugoslaviji doslej prijavljenih le enajst primerov te strašne bolezni.

PRESAJANJE človeških organov se je v zadnjih letih tudi v Avstraliji zelo razmahnilo. Samo v državi N. S. W. opravijo na leto 140 presaditev ledvic, 30 presaditev srca, 14 žolča in nekaj deset presaditev kostnega mozga ter roženice. Najnovejši poskusi so presajanje trebušne slinavke in sočasna presaditev srca in pljuč, ki so jo nedavno opravili v sydneyjskem St. Vincent's Hospitalu. Poročilo pravi, da je v Avstra-

liji največji problem pri tovrstnih operacijah pomanjkanje darovalcev organov. Zato pri nas čaka na nove ledvice kar devetsto ljudi, na vrsto za operacijo pa bodo prišli v dveh do devetih letih.

TUDI po londonskih šolah je kaj veliko pestrosti v raznih jezikih, ki jih govorijo študenti. V poročilu londonske uprave za osnovno in srednješolsko izobraževanje beremo, da je teh jezikov po šolah kar 172. Na eni sami šoli so našli nad 50 različnih maternih jezikov. Seveda iz tega sledi: čim večje je število tujih jezikov v angleških učilnicah, slabše je znanje angleščine. Vedno več in več je po londonskih šolah učencev neangleškega rodu. Po zadnjih podatkih 23 odstotkov vseh dijakov Londona v domačem družinskem krogu ne govori angleško. Največ jih govori bengalsko in pa turško.

KANADSKI POLICAJ David Packer je bil pred dvema letoma odlikovan, ker je rešil trimesečnega otroka iz goreče hiše, nedavno pa je bil kaznovan, ker je odklonil ukaz predpostavljenih, da varuje eno ilegalnih klinik, v kateri opravljajo splave. V to ironijo je posegla Mati Tereza, kalkutski angel ljubezni, s pismom, v katerem razkrije, kako nelogično je kaznovati nekoga, ki je pred dvema letoma branil življenje in ga hoče braniti tudi danes, le na drugačen način. "Umor nerojenih otrok je postal največji uničevalec miru in ljubezni na svetu," pravi m. Tereza v pismu.

DRAGI ROJAKI, POTUJETE V EVROPO?

Na pragu domovine, sredi stare Gorice, ob dvoredu Corso Italia, Vas pričakujemo v **PALACE HOTELU**, najboljšem hotelu v mestu: 75 sob s kopalnico, telefonom, radijskim sprejemnikom, barvnim TV, mini-barom, klimatizacijo. Najmodernejše udobje po zelo ugodnih cenah: samska soba 43 avstr. dol., dvoposteljna 56 avstr. dol. Gostom so na razpolago hale, konferenčna dvorana, parkirni prostor in hotelska restavracija. V **PALACE HOTELU** bo poskrbljeno za Vaše čimprijetnejše počutje, dobrodošlico pa Vam bo osebno izrekel rojak **VINKO LEVSTIK**

34170 GORIZIA-GORICA,
Corso Italia 63 (ITALY)

Tel. (0481) 82166/Telex 461154 PAL GO I

KAKO BOM PREŽIVEL BOŽIČ.

1. Pomagal bom krasiti božično drevo in pripraviti jaslice.
2. Trudil se bom vse praznične dni za prijetno počutje in pazil, da ne bom nikogar spravil v slabo voljo.
3. Na sveti večer hočem biti posebno zbran in pridn pri jaslích. Molil bom z drugimi in pel božične pesmi. Mam bom prosil, naj mi pove še enkrat božično zgodbo, ata pa bom prosil, naj pripoveduje o svetih večerih, ki jih je preživel doma v Sloveniji kot otrok mojih let.
4. Iz svojih prihrankov bom tudi jaz kaj malega kupil za božič atu in mami ter ostalim članom naše družine. Božič je praznik spomina božje darežljivosti do nas.
5. Zato hočem nekaj od svojih božičnih dobrot podariti tudi za tiste otroke po svetu, ki so lačni in potrebni obleke.
6. Ata in mam bom prosil, da bi šli k polnočnici kakor lansko leto, ko je bilo tako lepo.

JEZUŠČEK NA ZEMLJO GRE

JEZUŠČEK NA ZEMLJO GRE
V MEHKE, TOPLE JASLICE —
ČAKA GA MARIJA ...

PRIDI, JEZUŠČEK, NOCOJ,
DOLGO GOST OSTANI MOJ,
MOJA TOVARŠIJA ...

TEMNA JE BOŽIČNA NOČ,
MRAZ IN VETER OKROG KOČ,
V MENI MELODIJA,

KI JO POJE MI SRCE,
POTOPLJENO V MISLI TE:
JEZUŠČEK, MARIJA ...

MARIJAN BRECELJ

OTROCI, zopet nekaj za vas: nagradna slikanica, ki čaka vas in vaše barvne svinčnike. Poslati mi jo morate do 10. januarja, ko bo izbrana najlepša. Ali mi obljubite, da boste sodelovali? Počitnice naj vas ne polenijo, ampak prazniki naj vas napravijo še bolj pridne. Striček je žalosten, če ne dobi dovolj slik po vsakem takemle natečaju.

Kar je v okviru praznega, izrabite sami in dodajte, kar se vam zdi primerno k drevesčku in Jezuščku.

Za božič želim vsem koticarjem, da bi ga preživali zares lepo in v zavesti, kaj praznujemo ob teh praznikih. Betlehemska zgodba vam je gotovo poznana, saj imajo skoraj vse slovenske družine tudi po Avstraliji v hiši jaslice. Manj je znano, da tudi božično drevesce ni le božični okras, ampak predstavlja novorojenega Jezuščka. Zato ga le lepo okrasite, tega v slikanici pa napravite tudi lepega.

Še nekaj bi rad povedal, ko že govorimo o božiču. Ob vseh dobrotah, ki jih boste dobili za praznike, ne pozabite na tiste otroke, ki nimajo ničesar in so tudi na praznične dneve lačni. Zbrati ob praznikih skromen dar zanje bo najlepše, kar lahko podariš Jezusu v jaslice. Kajne, da boste to storili? Kar boste prihranili za lačne po svetu, lahko po praznikih pošljete meni, pa bom rade volje odposlal dalje v misijone.

Zdaj pa na delo: SLIKANICA vas čaka ...

Striček

VIDMAJERJEVEMU OTONU V SPOMIN

+ 11.10.1987

Smrt nam je v Tebi vzela predragega prijatelja.

S svojo sončno naravo si nas ogreval, z nami si delil veselje in žalost.

Prazen je zdaj Tvoj sedež, v naših srcih pa prebivaš na vekomaj.

Naj Ti bo Bog dober plačnik in žalujoči ženi, družini ter nam vsem tolažnik!

Na svidenje! — Jana in Jože Čeh z družino.

Mermaid Beach, Qld.

CARINA, QLD. — Po daljšem času se spet oglašam — bil sem na "potepanju" po Evropi. Namen mojega potepništva je bil predvsem, da še enkrat obiščem sorodnike in znanke, dokler ni "prepozno". Predvsem sem hotel videti hčerkino družino v Zapadni Nemčiji. Hvala Bogu, vse sem našel v povoljnem zdravju in zadovoljstvu, kar mi je na potovanju odvzelo skrbi. V petih mesecih sem prepotoval Zapadno Nemčijo in oba dela Berlina, lepo Švico, Luksenburg ... Ogleдал sem si Brussels, Amsterdam, prenočil v slovenskem dijaškem domu "Korotan" na Dunaju in se za dva dneva ustavil na Koroškem v Celovcu v dijaškem domu, ki je tudi last Mohorjeve družbe. Bil sem v Ljubljani, od koder sva s prijateljem napravila nekaj popoldanskih izletov po Sloveniji: želel sem obiskati kraje, ki jih še nisem videl. A proti moji volji sem moral ostati tam dalje časa ter za en teden podaljšati vizo, da ne bi imel kakih težkoč pri zapustitvi Slovenije. Ljubljanska megla, vlažen zrak in jesenko deževje so pripomogli, da me je napadel hud revmatizem, da se še ob palici nisem mogel svobodno gibati. Bal sem se že, da bom moral ondotno zimo pretolči v spomladanski obleki ves čas do februarja, ko mi je bilo javljeno, da so vsa JAT- letala tja do februarja zasedena. Obrnil sem se na SIM, da mi je izposlovala mesto na letalu komaj teden dni po preteku prvotne vize. Tako je prišel zaželeni dan tridesetega oktobra in preko Beograda — tam nisem imel nobenih težkoč in pregleda — sem se 1. novembra vrnil pod domačo streho.

Naravno da se nisem vmešaval na poti v kako politiko, zlasti ne v Jugoslaviji, kajti bil sem v prvi vrsti

KRIŽEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

gost - tujec z namenom obiskati sorodnike in znanke, zlasti bivše sošolce. Potoval pa sem z odprtimi očmi in ušesi ter iz slovenskih časopisov razbral ondotno stanje, ki trenutno ni ravno rožnato. Prav za časa mojega bivanja tam je kakor bomba tresčila v javnost novica o velikih poneverbah v državnem podjetju "Agrokomerc" v Bosni, ki je oslabilo že tako na slabih nogah stoječe državno gospodarstvo za nove milijarde dinarjev. Po starem načelu, naj mali in srednji človek plača in trpi, so segli po skrajnem sredstvu: udarili so po starih in novih upokojencih, ki naj bi izgubili enostavno eno celo mesečno pokojnino. To je seveda izzvalo samoumevno odkrito nerazpoloženje in stara naklonjenost Slovencev do Srbov je preko noči izgubila veljavo. Seveda so za to zadnje tudi drugi vzroki.

Sploh sem opazil, da se dviga slovenska samozavest, ne le med ljudstvom ampak tudi na javnih uradih. Slišal sem pri prizadetih došlih iz Hrvaške in Srbije, da v Sloveniji ne morejo dobiti javne službe, dokler zadostno ne obvladajo slovenskega jezika. V Sloveniji je tudi do gotove mere svobodna javna graja, toda čimbolj se pomikaš proti jugu, manj jo je. Kar javno pa govore, da Slovenci razbijajo jugoslovansko federacijo.

Ko sem se vozil z vlakom na Jesenice, je vstopil v vagon sprevodnik. Govoril je slovensko, pa sem ga vseeno pobaral, če je Slovenec. "Sem Jugoslovan" mi je odgovoril. "Jaz pa sem Slovenec iz Avstralije, a šele nato Jugoslovan," je sledil moj odgovor. Malo je postal in razmišljal, nato pa zapustil oddelek. Ko sem to pravil znancem, so mi čestitali. — Ob drugi priliki pa je preglednik, ko je prebral za moj rojstni kraj Radovljico, veselo vzkliknil: "Ste Slovenec? Tudi jaz sem, rojen na Lescah!"

Drugače pložaj v naši ožji domovini ni ne slab in ne rožnat. Lačen ali gol ni treba biti, trgovine, sicer

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

**LUCIANO VERGA & SONS
MEMORIALS P/L**

ALDO and JOE

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Telefon:
359 1179

večinoma vse državne, so kar dobro založene. V tem pogledu je mnogo boljše kot pa v Vzhodni Nemčiji, kjer se še vidijo vrste pred trgovinami, četudi je že nad štiri desetletja po končani vojni. Tega v Jugoslaviji nisem videl. Inflacija pa je velika. Samo elektrika se je v enem letu trikrat podražila, a kje je stanarina, prehrana in vse ostalo, plače in pokojnine pa so ostale domala nespremenjene. Mi v pomehkuženih in razvajeni Avstraliji bi seveda pogrešali marsikaj, tukajšnji naši rojaki pa smatrajo vse kar za dovoljno. Dinar je izgubil vsako veljavo, vsakdo išče devize, zlasti nemške marke. Ako hočeš kaj kupiti, moraš imeti v žepu nove tisočake, ali — kakor vsi računajo — milijone v starem denarju. Potem se pa znajdi!

Eno je res: BRATSTVO in EDINSTVO je izgubilo pravi pomen in veljavo.

No, nekaj sem naklepal, morda bo koga le zanimalo. Vsem lepe pozdrave z najboljšimi željami, posebno pa seveda p. uredniku! — Janez Primožič

AUBURN, N. S. W. — Preko Misli, ki prihajajo v skoraj vse hiše naših sorodnikov, prijateljev in znancev, bi se rada iz srca zahvalila vsem, ki ste nam v najtežjih dneh našega življenja — ob nenadni smrti ljubega sina CLAUDIA LOZEJ — strali ob strani. Brez Vaše pomoči bi težko prestali. Zahvala vsem, ki ste se udeležili v tako velikem številu molitve rožnega venca.

E. Z. OFFICE MACHINES Pty. Ltd.

Zastopnik podjetij

BROTHER in CASIO

elektronskih pisalnih in računskih strojev.

Popravljamo vse vrste strojev

— naše delo je garantirano.

V zalogi imamo tudi vsakovrstne
stare pisarniške stroje.

EMIL ZAJC

1475 Centre Road, CLAYTON, Vic. 3168

Telefon: 544 8466

ca, maše zadušnice in pogreba, ko smo dragega sina spremili na pokopališče Rookwood. Bog Vam povrni!

Žalujoča mama Milka, oče Emil in sestra Liliana.

PASCOE VALE, VIC. — Tomajski župnik Ivan Furlan, rojen v Vipavi, se toplo zahvaljuje vsem darovalcem za razglednice — slika cerkve sv. Petra in Pavla z nekdanjim samostanom in dodano sliko Srečka Kosovela — ki sem jih dobila in tudi pridno delila. V pisnu tudi pove, da so zelo lepo obnovili "Turkov pil" v Šepuljah, v Tomaju pa "Hadasov pil". Oba je blagoslovil koprski škof ob priliki birme v septembru. V Pliskovici so obnovili in uredili cerkev. Dne 8. novembra je bila zahvalna maša.

G. župnik ima še dosti cerkvenih popravil. Prepričana sem, da bo na vrsti tudi zelo lepa cerkev sv. Jakoba v Avberu. Tam so vse slike potrebne prenovitve.

Gospa Orel iz Adelaide mi je izročila 136 dolarjev. Tisočera hvala p. Janezu, ki je dal 40 dolarjev, Olga Orel 50, Marija Zai 10, g. Poklar 5 dolarjev. Žal se je zadeva razglednic zavlekla v Queensland; g. Marjan Lauko predaleč od slovenskega društva, kjer so mi obljubili sodelovanje s prodajo. Tisočera hvala vsem, ki ste pri teh razglednicah sodelovali! — Marcela Bole

RONCHI pri Gorici, ITALIJA — Vaša dolgoletna naročnica in bivša Melbournčanka se spet oglašja po dolgem času. Seveda poleg božičnih in novoletnih voščil vsem pri Mislih, ki jih redno dobivam in preberem od prve do zadnje črke, imam do Vas prošnjo.

Toliko imam tam pri Vas sorodnikov, prijateljev in znancev, da mi je nemogoče vsem pisati za praznike. Moža Franca ni več, ki mi je bil vsa leta v pomoč pri pisanju. Pa tudi finančno je pisanje čestitk skoraj

**HEIDELBERG CABINETS
PTY. LTD.**

FRANK ARNUŠ

Priporočamo se melbournskim rojakom,
za izdelavo kuhinjskih omar
in drugega pohištva po zmerni ceni.

7 LONGVIEW COURT,
THOMASTOWN 3074
(Bundoora Industrial Park)

TEL.: 465 0263

A.H.: 459 7275

SN

foto-slikar

Simon Novak

• Otroški in družinski portreti na domu

• Poroke v domačem okolju ali po želji

• Posebni družinski prazniki — rojstni dnevi,
zaroke, obletnice in slinčo

• Priporoča se vam vaš rojak Simon Novak
Melbourne,
Victoria

367 8405

Funerals of Distinction

A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

72 3093

Sydneyjskim Slovencem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozi pokojnih.

nemogoče. Tako sem se spomnila in upam, da mi boste ustregli, da preko Misli izrekam praznične čestitke vsem, ki se me v Avstraliji še spominjajo. Kako rada bi bila med Vami, da bi si osebno voščili za praznike. Žal nas pot življenja včasih zapelje drugam kot si želimo . . .

Vam in sestram ter vsem skupaj blagoslovljen božič in novo leto! Ostanite zdravi in Misli mi redno pošiljajte tudi v bodoče! Vedno jih komaj čakam.

Pozdravlja Vas — **Milka Hervatin**

WARRAWONG, N. S. W. — Moje ime je **DANICA IVAŠIČ** por. **FURLAN**. Sem doma iz Opčin pri Trstu (Teška) in bivam v Avstraliji že 34 let. Zelo rada bi se srečala s kako osebo ali družino iz moje vasi okoli ce, ki živi zdaj v Avstraliji. Če je v bližini, jo prijateljsko vabim, da se oglasi na naš naslov, da se pogovorimo po domače, ker silno pogrešam domačo družbo.

Mojemu možu je ime Maks in živiva na South Coast na naslovu: 23 Second Ave., Warrawong, NSW 2502.

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN
LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.
Telefon: 288 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.
Full denture service and repairs.

ŠOFERSKI POUK

Vam nudi v domačem jeziku

"FRANK'S AVTO ŠOLA"

Hire cars for special occasions

FRANK'S
WEDDINGS

32 The Boulevard, Fairfield W.,
NSW, 2165

Tel.: 72-1583 in 728-1026

V najini hiši imamo prostora za obisk cele družine. Oglasite se, boste dobrodošli, kolikor Vas je! In že v naprej hvala! — **Danica Furlan**

Iz uredništva: Dobil sem žalostno in nepričakovano sporočilo iz Mt. Gambierja, S. A., da so tam pokopali dne 19. novembra dobrega znanca in dolgoletnega naročnika Misli, rojaka **RUDOLFA MEŽNARJA**. Zadel ga je na domu, ko je bil na vrtu za hišo, srčna kap. Žal še nimam podrobnih podatkov o pokojnem. Z družino je živel za začetek v gozdni naselbini Nangwarry, predno so se premaknili v Mt. Gambier. Pri njih sem bil vedno dobrodošel gost. Pokojnikovi ženi Erni in vsem otrokom ter njih družinam iskreno sožalje ob težki izgubi. — **P. Bazilij**

REŠITEV križanke novembrske številke:

Vodoravno: 1. jablana; 7. potok; 8. strupen; 9. banana; 11. smola; 13. soda; 14. ekvator; 15. sign; 16. omara; 17. jagoda; 21. bratovo; 22. obala; 23. agrom. — Navpično: 2. avtomatika; 3. ljubljén; 4. njen; 5. šola; 6. voda; 9. brata; 10. nadnaravno; 12. ovita; 13. sramotno; 18. goba; 19. dolg; 20. drag.

Rešitev so poslali: Sestre v Slomškovem domu, Jelka Hojak, sestre v Baragovem domu, Viktorija Gajšek, Ivan Podlesnik, Lidija Čušin, Jože Grilj, Ivanka Štritof, Jože Štritof, Vinko Jager, Ivanka Krempel, Marija Lapuh, Jože Gostinčar. — Žreb je izbral za nagrado **Ivanko Štritof**.

BAYSIDE PRINTING SERVICE

WE SPECIALIZE IN . . .

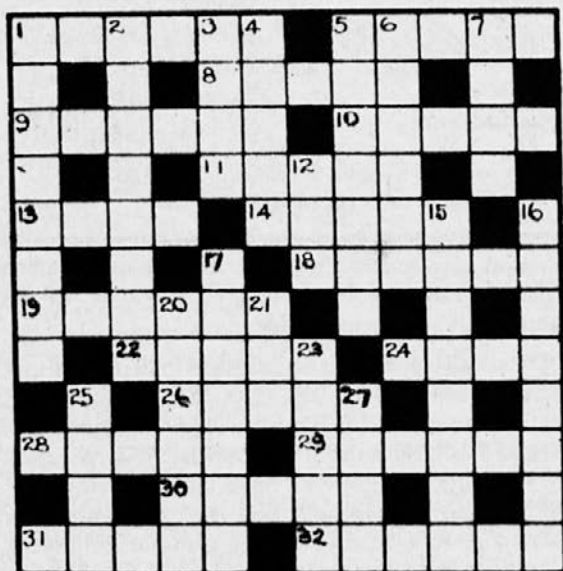
Invitations - Bomboniere
Accessories - Menu cards
Place cards - Baby announ.
Cake boxes - Sorrow cards

Very Reasonable Prices
ask for Louis

A.H. 551 7451

89 CLARINDA ROAD, OAKLEIGH SOUTH 3167

Vodoravno: 1. njemu pripada; 5. vrsta plesa; 8. odgovoren je za smer ladje; 9. je tako, ker vsebuje preveč vode; 10. rdeče okrog rane, prisajeno; 11. pripomoček človeškemu vidu; 13. vrsta kurjave; 14. tujka za izbrano družbo; 18. prebivalec Ihana; 19. do polnosti vsake mere; 22. dobri duh; 24. ni prazen; 26. hud vihar; 28. oljčni sadeži; 29. kup zemlje, grob; 30. pokrit z ivjem; 31. svetilo stare vrste; 32. širiti nesrečno.

Navpično: 1. omenjeno, citirano; 2. vrsta solate; 3. za sobo važna odprtina; 4. nasprotje hladnega; 5. ime za norčavega človeka, šaljivca; 6. liturgična oblačila (dvojina); 7. spleteni lasje; 12. veznik; 15. pogosto žensko ime; 16. preveriti vrednost; 17. polagoma napravi toplo; 20. ponovno; 21. plačilno sredstvo; 23. neresnico je govoril; 25. kratica za slovenski; 27. glasbeni znak za ton.

Rešitev pošljite do 10. januarja na uredništvo!

Gospodinja kupuje kokoši za praznik.

"Žal imam na izbiri samo še šest kokoši," pravi branjevka.

"To bo zame dovolj. Izberite mi prosim izmed njih tri najbolj stare!"

Branjevka izbere in se muza: "Ali naj jih zavijem?"

"Ne, hvala! Vzela bom ostale tri."

SADNA DREVESCA — cepljene slive, odlične slovenske in nemške vrste, prodajamo po pet dolarjev komad. Naročila pošljite na naslov: Jože L a c k n e r, 24 Clark Street, Wangaratta, Vic. 3677, telefonsko pa jih lahko naročite tudi po Ivanu Mejaču v Melbourne: (3)435 0127

PRODAM ali ZAMENJAM zelo lepo HIŠO v Cerknici pri Rakeku, visokopritlično, modernizirano, s centralnim ogrevanjem. Vse informacije dobite lahko po telefonu vsak dan zvečer po šesti uri, če kličete JOSIPA VASILEV, (02)398 4672

TUDI S KISLIM OBRAZOM SE DA SMEJATI ...

/Uvoženo iz domovine/

+ Imamo takšno vodstvo, kakršno se je izbralo.

+ Gnili Jugoslavija? Katero mislite?

+ Najprej jih imamo na grbi, pozneje pa v bronu.

+ Tovariši, jaz vas ne razumem! Sicer pa tudi vi mene ne.

+ Delavci so pošteni. Nikomur ne bodo ostali dolžni.

+ To, kar slišite, je šele šepetanje ljudstva.

+ Boks in politika nimata nič skupnega: pri boksu si za nizke udarce izključen.

+ Pred vojno smo imeli kapitaliste in siromašen delavski razred. Po vojni smo kapitaliste pregnali.

+ Kadar vlada pade, se ljudstvo pobere.

+ Odhod ene nesposobne garniture je odlična priložnost za prihod druge nesposobne garniture.

+ "Ali si slišal, da je umrl direktor?" — "Sem bral, a mi ni jasno, kdo je z njim še umrl." — "Kako pa to misliš?" — "Pisalo je, da je z njim umrl eden naših najboljših delavcev."

+ "Tone se preživlja v naši domovini z rokami." — "Kaj pa dela?" — "Na kongresih ploska."

+ "Avto bom prodal svojemu podjetju." — "S čim se boš pa potem vozil v službo?" — "S službenim avtom."

KRAŠKI IZLIVI – Pesmi Marcele Bole, Melbourne. Cena 7.– dol.

ISKANJE – Pesmi Petra Košaka, Melbourne. Cena 3.– dol.

CVET LJUBEZNI – Pesmi Ivana Lapuha, Melbourne. Cena 4.– dol.

SVETO PISMO NOVE ZAVEZE v prikupni žepni izdaji. Z opombami in kratko razlago težko razumljivih mest. Cena 6.– dolarjev.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika s 305 stranmi. Cena 5.– dol.

HVALIMO GOSPODA je zbirka ljudskih cerkvenih pesmi (z notami) v obliki molitvenika, z dodatkom stalnih mašnih in drugih molitev. Cena je 5.– dol. Ista pesmarica v skrajšani obliki stane 2.– dol.

HOJA ZA KRISTUSOM je knjižica v obliki molitvenika, ki obsega nesmrtno spise Tomaža Kempčana. Cena 5.– dolarjev.

SHEPHERD OF THE WILDERNESS – Angleški življenjepis misijonarja Baraga v žepni izdaji. Spisal Bernard J. Lambert. Cena 2.– dol.

DREAM VISIONS – Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center, USA. Cena 11.– dol.

MEN WHO BUILT THE SNOWY – O življenju ob graditvi Snowy Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kobal. Cena 8.– dol.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N.S.W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišlja o komunizmu. Cena 6.– dol.

THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES – V angleščini je napisala slovensko zgodovino Dragica Gelt. S številnimi slikami opremljena knjiga je izšla v Melbourne. Cena 22.– dolarjev.

Imamo še več knjig našega matičnega, zamejskega in zdomskega trga.

LEPOTE SLOVENSkih CERKVA je monumentalna knjiga z 283 barvnimi posnetki. Avtor slik je Jože Anderlič, besedilo pa je napisal dr. M. Zadnikar. Cena 49.– dol.

CELOVŠKE MOHORJEVKE za leto 1987 so še na razpolago. Cena je 22.– dol. za zbirko štirih knjig. Pa tudi **GORIŠKE** še imamo: zbirko štirih knjig dobite za 24.– dolarjev.

Knjiga **SLOVENIAN HERITAGE I.** (zbral dr. E. Gobetz) je pošla in čakamo novo pošiljko.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s pristrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš **DOM**, poznan pod imenom **TRIGLAV**, na Irwing Street, **PHILLIP (CANBERRA)**, A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilijs) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m.

Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

VAŠA DOMAČA
TURISTIČNA
AGENCIJA
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666
(vse ure)

Vabimo Vas, da obiščete našo pisarno, ki ima lastni prostor za parkiranje. Ali pa nas pokličite po telefonu in PRIDEMO NA VAŠ DOM, če je tako ugodnejše!

Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Avstraliji ali preko morja
(pri nabavi potnih listov, viz, raznih drugih dokumentov, finančnega posojila,
zavarovanja, fotografij za potne liste . . .)

VAM JE NA USLUGO
ERIC IVAN GREGORICH

Lic. No:
30218

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

POLETI DO LJUBLJANE, TRSTA in ZAGREBA
/enako do RIMA, BEOGRADA, FRANKFURTA . . ./

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta . . .

Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila! Tudi zaradi novih predpisov glede potnega lista Vam priporočamo: obrnite se na nas čim prej, da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in jugoslovansko vizo.

Ne pozabite, da je že od leta 1952 ime GREGORICH dobro poznano in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje! PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666 (vse ure)